TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Sessió núm. 24 / CRU / 15.09.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CRU\24CRU\

Fitxer 24CRU1

XV legislatura · sisè període · sèrie C · número ****

Comissió de Recerca i Universitats

Sessió 24, dimarts 15 de setembre de 2026

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Presidència de l'Excm. Sr. Pere Lluís Huguet Tous

Sessió 24 de la CRU

La sessió de la Comissió de Recerca i Universitats (CRU) s'obre a ****. Presideix Pere Lluís Huguet Tous, acompanyat del vicepresident, Carles Campuzano i Canadés, i de la secretària, Núria Navarro Hurtado. Assisteix la Mesa el lletrat Albert Capelleras González.

Hi són presents Sabrin Araibi Marachi, David González Chanca, Sara Jaurrieta Guarner i Guillem Sánchez Prat, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Jordi Bertran i Luengo, Toni Castellà i Clavé, Anna Erra i Solà i Isaac Padrós i Suarez, pel G. P. de Junts; Mar Besses Casanovas i Raquel Sans Guerra, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Míriam Casanova Domènech, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Júlia Calvet Puig, pel G. P. de VOX en Cataluña; Susanna Segovia Sánchez, pel G. P. Comuns; Xavier Pellicer Pareja, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i Rosa Maria Soberana i Bonet, pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença d'una representació de la Xarxa Vives d'Universitats davant la Comissió de Recerca i Universitats per a informar sobre el seu compromís amb la promoció del català en l'àmbit universitari (tram. 357-00527/15).

2. Compareixença de Maria Terrades, directora del Parc Científic de Barcelona, davant la Comissió de Recerca i Universitats per a informar sobre l'activitat en el camp de la recerca (tram. 357-00625/15).

3. Proposta de resolució sobre la regulació, el coneixement i la difusió de la musicoteràpia (tram. 250-00909/15). Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 370, 11; esmenes: BOPC 423, 18).

4. Proposta de resolució sobre la promoció de la igualtat real d'oportunitats en l'accés als estudis universitaris (tram. 250-01014/15). Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Debat i votació (text presentat: BOPC 403, 29).

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

El vicepresident

Molt bé, molt bona tarda. Si els hi sembla, iniciem aquesta Comissió de Recerca i Universitats. Abans, però, de començar amb les compareixences, no sé si els grups ens han de notificar alguna modificació en la seva composició, alguna substitució? Sí, senyor González.

David González Chanca

Gràcies, senyor president. Per part del Grup Socialista, els diputats José Ignacio Aparicio i el diputat Cristòfol Gimeno substitueixen les diputades Sabrin Araibi i Núria Navarro Hurtado.

El vicepresident

Molt bé, moltes gràcies. I després *(Veus de fons.)* Sí, endavant...

Susanna Segovia Sánchez

Sí, president, gràcies.

Propostes de resolució (posposades)

250-00909/15 i 250-01014/15

Com hem tingut alguns intercanvis a través de correu electrònic, només formalitzar que demanàvem posposar el punt número 3 perquè es pugui sustentar i demanaríem a la Mesa de la comissió que ho pugui tenir en consideració el mateix dia que es fes la compareixença, que també està aprovada.

El vicepresident

Perfecte, senyora Segovia. Efectivament, diversos portaveus havien comunicat a través de correu electrònic la petició que els punts 3 i 4 d'aquesta comissió fossin posposats i, si a tothom els hi sembla bé, ho faríem així. No sé si la senyora Calvet vol dir alguna cosa? *(Pausa.)* No? Molt bé. Doncs queda modificat aquest ordre del dia.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Compareixença d'una representació de la Xarxa Vives d'Universitats per a informar sobre el seu compromís amb la promoció del català en l'àmbit universitari

357-00527/15

Per tant, procedim al... Farem, per tant, només les dues compareixences que són els punts primer i segon de l'ordre del dia i, en aquest sentit, passem a la compareixença d'una representació de la Xarxa Vives d'Universitats per informar sobre el seu compromís amb la promoció del català en l'àmbit universitari.

Donem la benvinguda al senyor José Antonio Moreno Villanueva, comissionat de Política Lingüística, Publicacions i CRAI de la Universitat Rovira i Virgili, i membre de la Comissió Permanent de la Xarxa Vives d'Universitats. L'acompanya també el senyor Jordi de Bofarull Bertran, coordinador del Servei Lingüístic i de Publicacions de la mateixa universitat i secretari de la Comissió de Llengua de la Xarxa Vives Universitats. I també ens acompanya entre el públic i li donem també la benvinguda al senyor Ignasi Casadesús, secretari executiu de la Xarxa Vives d'Universitats. Els compareixents ja saben com funciona, per tant, seva és la paraula, tindran vint minuts, d'acord? Endavant.

(L'exposició va acompanyada d'una presentació de xarts, que es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.)

José Antonio Moreno Villanueva (comissionat de Política Lingüística, Publicacions i CRAI de la Universitat Rovira i Virgili)

Perfecte. Bé, bona tarda diputats i diputades. I en primer lloc volíem, abans d'iniciar la nostra compareixença, agrair en nom de la Xarxa Vives la invitació de comparèixer davant aquesta Comissió de Recerca i Universitats per informar, justament ho deia ara el president, del compromís de la xarxa envers la promoció del català en l'àmbit universitari, que és el cap i a la fi on treballem.

Voldria agrair també al secretari executiu, que ens acompanya, el senyor Ignasi Casadesús, la confiança que ha depositat en les dues persones que som aquí a la taula per traslladar la veu de, al cap i a la fi, vint-i-una universitats que conformen la xarxa. I bé, ho fem en raó del nostre càrrec, però també, com deia, com a membre de la Comissió Permanent de la Xarxa Vives. Bé, no els amagaré que, per mi, intervenir en seu parlamentària –ho vam fer també no fa gaire davant la Comissió de Política Lingüística–, és una satisfacció personal, però diria també, sobretot, una responsabilitat. I, deixin-me que els digui, al cap i a la fi, el meu espai natural –ara parlo a títol personal–, són les aules, per tant, és un espai una mica infreqüent.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

M'acompanya, com deia el diputat, Jordi Bofarull, com a secretari de la Comissió de Llengua i cap del Servei Lingüístic i de Publicacions de l'URV. I hem volgut que fos així perquè penso que és important que quedi clar que bona part de les actuacions que duem a terme a les universitats en l'àmbit de política lingüística són possibles gràcies a la feina i l'expertesa dels tècnics i tècniques dels nostres serveis lingüístics. És a dir, els responsables polítics anem canviant, però els tècnics són els que donen continuïtat molt sovint a aquesta feina, per tant, crec que aprofitar aquesta ocasió per reconèixer la feina d'aquestes persones és rellevant.

D'altra banda, un element penso que val la pena apuntar aquí és que tots dos, a banda de representar la Vives, participem com a membres de la Xarxa Vives també en el procés d'actualització i revisió del pla d'enfortiment de la llengua catalana que tot just s'està duent a terme i, per tant, justifica una mica més també el fet que tinguem aquí la veu de la xarxa. Bé, parlar de... *(Remor de veus. Pausa.)*

Disculpin. Bé, deia que parlar de promoció del català o de quina promoció fa del català la Xarxa Vives d'Universitats, de fet, és parlar d'un dels elements que defineixen la missió de la xarxa, des de la seva fundació ara ja fa més de trenta anys. I, de fet, es concreta en molts elements però, entre altres elements, en un pla de política lingüística propi compartit per totes les universitats i penso que això és un element que cal destacar i que es desplega mitjançant més de seixanta línies de treball.

Per tant, segurament, condensar en vint minuts totes aquestes actuacions és difícil, de manera que el que he considerat oportú per compartir amb tots vostès són les conclusions del darrer Fòrum Vives de Política Lingüística, la segona edició, que es va celebrar el mes de març a la Universitat de Barcelona. És rellevant perquè hi van participar, va comptar amb una base institucional molt àmplia, representació de dinou universitats de la xarxa, representants de Govern, de les agències de qualitat, d'experts i expertes, tècnics i tècniques dels serveis lingüístics, representants de la societat civil, per tant, compta amb un suport ampli. Aquestes conclusions es van aprovar també per part de la Permanent i del Consell General de la Vives.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquest fòrum es plantejava amb una pregunta inicial que admetia, jo diria, pocs matisos. Era, com responem des de la universitat a l'emergència lingüística? Per tant, el punt de partida en aquest cas era el contrast amb un fòrum Vives anterior, que va tenir lloc a València l'any 21, i la constatació que en cinc anys, els que havien passat des del 21 al nou fòrum de política lingüística, el del 26, la situació sociolingüística ha empitjorat de manera molt significativa. Tots som conscients que el retrocés que vivim en l'ús social del català és de molta magnitud. També hi ha força reticències en alguns àmbits i bé, crec que podem parlar i parlem obertament ja d'emergència lingüística. Per tant, el que es plantejava era, davant d'aquesta situació, què podíem fer les universitats.

Les conclusions d'aquest fòrum són les que els traslladarem durant aquests minuts. Bàsicament es sintetitzen en els set punts que tenen en pantalla, que desplegaré tot seguit, però parlem de minorització, de les pressions estructurals que l'expliquen, de què aporta i què no aporta la LOSU, de la importància de comptar amb dades fiables, del cost d'oportunitat que avui dia significa públic en català, de la necessitat

d'impulsar un ús real del català a les universitats, en totes les seves activitats, de l'element clau estratègic per la transmissió social del català, que són els graus d'educació i finalment el fet que tenir un bon coneixement del català és fonamental per tenir una qualitat assistencial en l'àmbit de la salut. Seran els elements que tractaré de desplegar.

Pel que fa al primer àmbit, quines són aquestes pressions estructurals, les conclusions s'identifiquen en quatre elements fonamentals. D'una banda, el fet que el català perd pes en la socialització horitzontal, és a dir, deixa de ser una llengua d'identificació generacional i, mica en mica, va quedant reclòs a aquells àmbits més acadèmics i institucionals. Queda prou clar que la universitat avui dia és gairebé l'última oportunitat en molts casos de resocialització lingüística. Aquest seria un primer element.

D'altra banda, constatem que hi ha incompliments, que hi ha canvis de llengua en relació amb la llengua que s'anuncia a les guies docents i tot plegat genera inseguretat jurídica, erosiona drets lingüístics i també erosiona el prestigi de les institucions.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

D'altra banda, centrant-nos en un àmbit específic, és cert que hi ha un retrocés, pel que fa als estudis que oferim a les universitats, un retrocés més clar en els estudis de màster i postgrau, i aquí segurament hi ha dos elements que incideixen. D'una banda la lògica de mercat, la necessitat d'atraure estudiants de fora del domini lingüístic, també pensant en l'etapa posterior, en el doctorat,...

Fitxer 2

i d'altra banda, també una internacionalització que fonamentalment es du a terme en anglès i també en castellà.

I finalment, hi ha un element rellevant, en el qual insistiré després també, que el fet que no sempre disposem de dades homogènies pel conjunt del sistema, de les universitats del domini lingüístic, doncs fa que la diagnosi, l'adopció de polítiques, l'avaluació de resultats sigui més difícil. Per tant, bé, diríem que de manera sintètica

caldria intervenir sobre les estructures, sobre els incentius i també sobre les garanties d'aquests drets. Aquest, el primer punt.

El segon punt fa referència a la LOSU, a la norma. La norma, efectivament, la Llei Orgànica d'Universitats obre portes, però el fet és que no garanteix resultats. En aquest sentit sí que voldria citar que justament la Xarxa Vives va encomanar l'elaboració d'un informe sobre la llengua a la LOSU i bé, identifica que, efectivament, hi ha, inclou incorporar un canvi rellevant. D'una banda reconeix la diversitat lingüística com un valor estructural i també legitima la promoció activa i transversal de les llengües pròpies en tots els àmbits. Docència, recerca, transferència, divulgació, la gestió.

I bé, si bé és cert que hi ha aquests avenços, també les conclusions identifiquen algunes febleses. Principalment, és cert que hi ha aquest reconeixement de la diversitat lingüística, però no s'estableixen percentatges mínims de docència en aquestes llengües, no hi ha mecanismes de control on es contemplen, no es concreta en com es tradueix això en l'avaluació científica i, sobretot, no hi ha finançament que l'acompanyi. El que conclou, el que es conclou al Fòrum Vives és que cal fer, les universitats han de fer una lectura proactiva de l'autonomia universitària. De quina manera? Cinc elements, fonamentalment, distingim.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

D'una banda, la necessitat d'actualitzar els reglaments d'usos lingüístics, que en molts casos, ara parlo, per exemple, de la URV fa molts anys que no l'hem actualitzat. El fet de, la necessitat de traduir aquests compromisos de la LOSU en les normes internes, els estatuts, els plans de tot tipus. La necessitat de disposar de protocols, he de dir que, en aquest sentit, hem avançat en el conjunt de la xarxa de manera significativa, de disposar de protocols, de procediments àgils per gestionar les queixes, les consultes lingüístiques que ens arriben.

I, bé, altres elements, objectivar el coneixement del català com un mèrit a la carrera acadèmica, per exemple, mitjançant –explorar com es pot vehicular això–, mitjançant els complements de docència, per exemple. I, finalment, és necessària la internacionalització, però cal internacionalitzar sense perdre de vista aquesta dimensió multilingüe de les nostres universitats.

Bé, incideixo ara en la qüestió dels indicadors. Dèiem abans que, si no tenim dades comparables, difícilment podem dur a terme polítiques i, sobretot, control d'aquestes polítiques. En aquest sentit, jo voldria subratllar l'esforç de la Xarxa Vives per dotar-se d'un sistema comú d'indicadors, consensuat per totes les universitats que la conformen. S'hi ha treballat des de l'any 2021 i, d'alguna manera, aquest compromís amb els indicadors també s'ha reglat arran de l'aprovació de la Carta Universitària de la Llengua que van signar els rectors de les universitats el juny del 23, ara ja fa tres anys.

Voldria dir que el repte no és acumular xifres, no es tracta senzillament d'acumular xifres sinó, primer, harmonitzar-les, comptar amb xifres harmonitzades, que siguin de qualitat, que siguin fiables, que puguin ser comparables i, per tant, en puguem fer un ús públic. Hi ha hagut dubtes metodològics en aquest sentit, per tant, cal superar això i, efectivament, és una eina de molt de valor per les universitats, perquè és una eina qualitativa que ens permet identificar graus amb una presència menor de català o grups d'assignatures que no s'ofereixen en català i, d'alguna manera, per tant, orientar l'oferta docent i, també, fins i tot la contractació del professorat. Són diferents elements que cal posar de manifest.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I, d'altra banda, cal no perdre de vista que la Vives és molt més que el Principat i, per tant, cal harmonitzar més enllà, però sí que hi ha un diàleg molt directe amb el Departament de Recerca i Universitats per tal que els indicadors d'una i altra instància puguin quadrar.

Bé, un altre element que sigui molt..., passi punt per punt, però així m'ajustaré més al temps. Un element també significatiu té a veure amb l'àmbit de la recerca. Avui dia, publicar en català és evident que publicar en català té un cost d'oportunitat. Això és una de les conclusions. I és evident en aquest sentit que, tot i que s'ha incrementat de manera molt significativa la producció científica, aquesta producció científica o aquest increment no s'ha traduït, en canvi, en més diversitat lingüística de la ciència. Podríem dir que la tria és estructural. Sí que en l'àmbit de la divulgació científica s'han fet molts esforços, podríem dir aquí, per exemple, l'impuls recent de la plataforma La Conversa de Divulgació Científica en català, però el que és la recerca, estrictament, hi ha un cercle, diríem, viciós.

Hi ha menys indexació d'aquestes publicacions, hi ha menys reconeixement, hi ha menys publicacions i, per tant, menys prestigi. És un cercle viciós. Tot i així, a mi m'agradaria subratllar també que això no va en detriment o no és menystenir la bona feina que duen a terme, en aquest cas, les editorials acadèmiques, les editorials universitàries, que sovint, mancades de recursos tant econòmics com humans, i, per tant, duen a terme el seu treball en bona mesura amb voluntarisme, tenen un compromís ferm amb la qualitat. El que sempre diem és, no diem que s'ha de reconèixer més la recerca perquè sigui feta en català, sinó que s'ha de reconèixer, en condicions d'igualtat, aquella recerca que sí, està feta en català, però es publica amb la mateixa qualitat que en qualsevol altra llengua. Aquesta seria una mica la idea.

Com es proposa reduir aquest cost d'oportunitat? Ho tenen en pantalla. Finançament estable, contractes plurianuals, interpretant o considerant que el conjunt de revistes científiques són infraestructures de l'ecosistema de coneixement, estimular les edicions bilingües, en català i altres llengües, traducció professional, potser aquí la IA seria una altra discussió que ens pot fer un cop de mà, i també reconeixent les bones pràctiques editorials. Dèiem que fan bona feina, per tant, reconèixer aquesta bona pràctica editorial i que es puguin considerar com a mèrits. Per tant, això hi estem treballant. Les monografies, les publicacions en llengües pròpies, en sintonia o d'acord amb aquests models més qualitatius com Coara, tenen més oportunitat perquè també són més permeables a la diversitat lingüística. Per tant, cal aprofitar aquestes qüestions.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Dèiem abans també que, al cap i a la fi, allò que passa al carrer, passa també a les nostres universitats. Per tant, una altra conclusió és que la universitat ha de tornar a impulsar un ús real de la llengua catalana en totes les seves activitats. Gestió, docència, recerca... Per tant, un element que podríem dir havia estat, no sé, Jordi, potser un segon terme, com la dinamització, ara adquireix, passa a ser un element central, deixa de ser una activitat perifèrica i, per tant, ha d'acompanyar aquesta política d'usos lingüístics, no?, seria una mica la idea.

Alguns elements que són rellevants. En primer lloc, està clar, i els experts i expertes que es van reunir al fòrum ho van deixar clar, que cal actuar des del primer moment,

des del minut zero. Hem d'universalitzar l'acollida lingüística, que potser ja està molt adreçada als estudiants internacionals i fer-la, estendre-la als investigadors, als nous docents que s'hi incorporen, perquè està molt clar que les primeres interaccions, la primera trobada a l'aula determina molt com és du a terme després l'intercanvi lingüístic. Per tant, és important treballar aquestes primeres actuacions.

Cal comptar també amb espais segurs, amb voluntariat lingüístic, de fet, és així, amb punts de drets lingüístics als campus, aquí sí que permetin que faci referència a la URV, que ha inaugurat justament aquesta bona pràctica que segurament s'estendrà a altres universitats. Un altre element rellevant és que, més enllà dels plans de llengües o plans de política lingüística, val la pena desenvolupar plans específics, plans sectorials per facultats que responguin a la realitat d'aquells estudis, amb objectius mesurables també, indicadors clau, per exemple, en l'àmbit d'educació. En algunes universitats, la URV és un cas, tenim aquest tipus de plans específics.

I finalment, crec que és molt significatiu, és rellevant també, és necessari que els serveis lingüístics es dotin, comptin amb perfils professionals específics en l'àmbit de política lingüística. Dic això perquè tradicionalment els serveis de llengües han tingut potser com a principal missió, la docència i l'assessorament, això fa que les persones que se n'ocupen habitualment no estiguin ben formades en aquest àmbit. Hi ha alguns casos excepcionals, Sant Jordi seria un cas d'ells i, per tant, sí que necessitem els serveis lingüístics universitaris per dur a terme aquesta planificació estratègica, aquests perfils tècnics amb coneixements de sociolingüística, de planificació, és el que ens cal. Per tant, ens calen tècnics en l'àmbit de política lingüística.

Les dues darreres diapositives o dos darrers punts tenen a veure amb dos aspectes clau, també, ho deia abans, com és l'àmbit d'educació i l'àmbit de la salut, identificats com a graus estratègics o àrees estratègiques amb relació al català. Amb relació a l'educació crec que queda clar que és un àmbit que és clau per la transmissió social de la llengua i, en aquest sentit, perquè així formem els futurs mestres professionals de l'educació. I en aquest àmbit les conclusions distingeixen tres elements, que crec que val la pena diferenciar, que són coneixement, d'una banda, comoditat d'ús i actituds. És a dir, podem, d'acord amb les acreditacions, podem tenir, efectivament,

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

un conjunt de professorat que té el coneixement de català. Potser no és la seva primera llengua, això ja és un element que pot no sentir-se tan còmode impartint en català, per exemple, però les actituds és un element en el qual sí que hem de treballar.

Sí que s'ha constatat que tant en els estudis d'educació com en els estudis del màster de formació de professorat, habitualment no s'incorporen continguts d'actituds de conscienciació lingüística, que són molt rellevants també per poder desenvolupar-se posteriorment en l'àmbit professional. Dic això perquè, evidentment, crec que a tots ens queda clar que disposar d'un certificat de coneixements de català no garanteix necessàriament que les actituds a l'aula siguin les adequades per treballar la llengua, ni sobretot per gestionar la diversitat lingüística que ens hi trobem. En tot cas, sí que és rellevant dir que, en general, el PDI, l'alumnat d'aquests graus, d'aquests màsters, tenen bona predisposició perquè la llengua d'ús sigui el català.

Bé, algunes propostes crec que no descobreixo res són les que tenen en pantalla, mínim de competència d'accés, itineraris per assolir el C2, un percentatge mínim de crèdits no lingüístics en català, són alguns dels elements que voldríem destacar.

I, finalment, com deia, hi ha una altra conclusió que és que la llengua condiciona la qualitat assistencial dels professionals de la salut. En aquest sentit, jo diria que l'informe aporta una de les dades més contundents del document, i és que més del quaranta per cent dels professionals de la salut procedeixen de fora del domini lingüístic català. Entre altres raons, com a resultat de les notes de tall. En tot cas, i deixi'm que puntualitzi bé aquesta qüestió, no ens ho plantegem, aquesta realitat, com un problema d'origen, sinó com un repte de planificació i d'integració. És a dir, hem d'assegurar la competència lingüística, sobretot perquè de no ser així podem vulnerar els drets dels pacients i, al cap i a la fi, degradar també la qualitat assistencial.

Per tant, bé, una mica en la línia del que comentava a propòsit dels graus d'educació, *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*, parlem d'acreditació abans i durant de l'exercici, més places, revisió de l'impacte dels criteris d'accés, garantir la presència vehicular del català, programes d'acollida i avaluació

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

periòdica dels usos i els resultats. Veig que això significa, imagino que és el temps estipulat, deixin senzillament que es presentin els cinc elements, cinc decisions polítiques públiques rellevants. D'una banda, queda clar arran de les conclusions que la política lingüística ha de devenir un eix estratègic i transversal liderat pels rectorats i la dinamització eix central d'acció tècnica.

D'altra banda, cal fer una interpretació proactiva i decidida del marc legal, de la LOSU. D'altra banda, la universitat ha de reglar aquest paper com a espai de resocialització per treballar l'assertivitat, la conscienciació lingüística. És important dotar d'estabilitat financera les publicacions acadèmiques pròpies i, sobretot, treballar, i s'està fent, per tal que les agències d'avaluació premiïn i no penalitzin l'ús del català en la carrera investigadora. I també és important totes les actuacions que s'han de dur a terme en l'àmbit dels graus estratègics, educació, salut, dret... Aquí no hi he fet referència.

I, si em permeten, només tres elements addicionals que no estan a la diapositiva. D'una banda, és important continuar amb la promoció dels graus de filologia catalana, perquè és fonamental pel sistema educatiu. Voldria posar en valor, també, els bons resultats del Pla d'Enfortiment del Català, de la mà del Departament de Recerca i Universitats, però també de Política Lingüística en el marc del Pacte Nacional per la Llengua i la necessitat de reforçar-lo en aquesta fase que ara s'enceta, no, ja està encetada, de revisió i actualització, perquè...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Fitxer 3

penso que és molt rellevant comptar amb un full de ruta compartit per totes les societats catalanes, en aquest cas.

I, finalment, una apel·lació més a títol individual. Jo crec que ens cal, a tots plegats, corresponsabilitat. Hem de ser conscients que tots, vostès, nosaltres, en l'exercici de la nostra responsabilitat diària, en la feina, l'ús diari, som agents de política lingüística i crec que n'hem de ser conscients.

Bé, ja per acabar, ara sí, voldria fer meves les paraules d'Antoni Rovira i Virgili, perquè va ser president d'aquest Parlament i també perquè dona nom a la nostra

universitat. Rovira i Virgili deia: «El que nosaltres reclamem és la plenitud de la nostra sobirania lingüística, l'ús de la nostra llengua en l'ensenyament primari, en el mitjà i en el superior, a la universitat.» Al cap i a la fi és el que ens ha dut aquí.

Bé, moltes gràcies i disculpin si m'he excedit lleugerament en el temps.

El president

Moltíssimes gràcies per la seva intervenció i iniciarem les intervencions dels grups, començant pel grup que ha proposat la seva compareixença i, per tant, té la paraula pel Grup Parlamentari de Junts, el diputat Isaac Padrós.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. No l'hi sabia, benvingut. Senyor de Bofarull, senyor Casadesús, senyor Moreno, benvinguts i gràcies. Escoltant-los atentament, crec que podem prendre més consciència que la Xarxa Vives d'Universitats, és el meu entendre, al nostre entendre, des de fa més de trenta anys l'essència de la lluita per la unitat lingüística, factor clau de la nació catalana i de les aspiracions generals de llibertat dels Països Catalans. I això és així en part en ser vostès ferms defensors de la nostra llengua. Per tant, gràcies. Vint-i-una universitats, cinc territoris, quatre estats i una llengua comuna. I això no ho ha fet cap govern, això ho fa la Xarxa Vives d'Universitats. Insistim, moltes gràcies per la feina que fan.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Afegir que en la defensa del català a tots els territoris de parla catalana, poden comptar amb Junts per Catalunya, sempre i sense condicions. Hem estudiat, havent rebut l'informe amb antelació, l'hem estudiat detingudament i amb molta atenció, i hi ha una frase que no l'havia llegit mai en un document signat per vint-i-una universitats i francament m'ha sorprès i m'ha sobtat molt, i és la següent: «El sistema viu en emergència lingüística i cal abandonar l'etapa del voluntarisme.» L'he trobat molt ferma, molt seriosa, molt contundent i digna de reflexió al detall.

A l'informe també diuen que la LOSU legitima la promoció de les llengües pròpies, però no fixa percentatges mínims de docència, ni controls, ni criteris per a la recerca, ni finançament garantit. I que, sense desplegament institucional, el canvi queda en el pla teòric. De fet, ja n'hi ha d'instruments. La Declaració de Montserrat, la Carta Universitària de la Llengua, el sistema d'indicadors. El que sovint falta és, i així ho

diuen, és palanca. I palanca també en podem fer nosaltres des del Parlament. Per això les quatre preguntes que li formulem des de Junts per Catalunya van totes en la mateixa direcció. I aquesta direcció és, com els podem ajudar?

La primera pregunta fa referència als indicadors de la Carta, que són l'eina més potent que tenen perquè converteixen una declaració en una dada exigible. Vostès mateixos diuen que volen poques dades, però molt bones i que han de servir per prioritzar grups de treball en català, planificar contractacions i corregir dèficits docents. Per això els demanem, com els podem ajudar a publicar-los desagregats, per exemple, per universitat i comparables entre territoris, i a coordinar-los amb les dades Uneix. És a dir, què necessiten d'aquest Parlament perquè el Govern els ajudi i inverteixi recursos. Aquesta seria la primera.

La segona fa referència també a quelcom que vostès esmenen a l'informe. Vostès en l'informe fan referència..., sobre la llengua de les tesis doctorals, treballen dades des del 2015 a 2016. És a dir, ja fa uns quants anys. I ens diuen quelcom que és molt dur, ens diuen que publicar en català té avui un cost d'oportunitat i que les revistes en català depenen del voluntarisme, aquella frase a la que feia referència a l'inici, amb equips envellits i amb poca professionalització. Per tant, els demanem com els podem ajudar a actualitzar la sèrie, és a dir, les dades i estendre-la als treballs de final d'estudis. I com els podem ajudar a aconseguir que les agències d'avaluació premiïn l'ús del català en lloc de penalitzar-lo.

Pel que fa a la tercera, fa referència a la docència. El 2025, un seixanta-cinc per cent a grau i màster i un trenta-dos per cent als màsters. El compromís era del vuitanta per cent. Vostès demanen seguretat jurídica i blindatge docent i que els canvis de llengua respecte del pla docent deixin de desprotegir l'estudiant. Nosaltres els demanem, més que demanar-los, els proposem el següent: Volen que demanem Junts que el compliment lingüístic entri als contractes programa i que el català compti en l'acreditació acadèmica? *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Si vostès ens diuen que sí, ho registrem demà mateix.

I la quarta, i acabo, que entenc que deu quedar poquet; gràcies, president; és evident que hem de parlar de salut i educació, ja que s'hi juguen els drets dels pacients més enllà de la salut i el futur i la llengua d'aquesta i, sobretot, de les futures generacions.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Senyor Moreno, ens ho deia fa uns minuts, més del quaranta per cent dels professionals del sistema de salut són forans i afegeixen un matís que hauríem de tenir present quan legislem. La competència declarada no assegura, no garanteix comoditat d'ús ni actituds professionals adequades. Els volem demanar com els podem ajudar, és a dir, quines mesures de xoc ens proposen per poder treballar junts.

I acabo. Vostès hi posen el coneixement, i Junts, la persistència.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies, diputat. Té la paraula pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la diputada Mar Besses.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, president. I agrair també la presència dels diferents representants de la Xarxa Vives que avui ens acompanyen. I també gràcies per la compareixença però, sobretot, també gràcies per la feina que des de fa tants anys fa la Xarxa Vives d'Universitats per construir un espai universitari compartit també entre tots els territoris de parla catalana.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I crec que és especialment interessant la diagnosi que avui ens han ens han pogut presentar, que també ho avala i ens permet filar molt més prim perquè, gràcies també a aquesta trajectòria que vostès tenen de més de vint universitats i de tants anys de trajectòria ens ajuda segurament a tenir una diagnosi molt ben afilada i, per tant, poder ser més precisos amb les actuacions que cal emprendre, però crec que la primera qüestió que avui podem constatar és que el català a les universitats a dia d'avui no es troba en la situació que voldríem.

Crec que això és una premissa irrefutable i això és especialment important també, perquè a la universitat creiem que no és només un espai de transmissió de coneixements sinó que també és aquest espai de socialització, de creació de coneixement, de recerca, de formació, també en definitiva dels professionals que el dia de demà estaran treballant al conjunt del país, i vostès han apuntat en l'àmbit de la salut que també ens sembla una qüestió imprescindible pel que fa al domini de la

llengua. Per tant, quan parlem també de garantir el català a les universitats, no parlem només de garantir que una classe anunciada en català es faci efectivament en català, sinó que també parlem de poder garantir que el català sigui aquesta llengua plenament normal en tots els àmbits de la vida universitària. I això vol dir efectivament la docència, però també la recerca, les publicacions científiques, les tesis doctorals, la transferència del coneixement, però també aquestes relacions quotidianes que omplen els campus universitaris.

I crec que això entrellaça molt bé amb els diferents aspectes que vostès han anat situant i crec que aquí la Xarxa Vives ens permet mirar molt més enllà d'aquestes fronteres administratives i entendre quina és la situació que compartim en termes lingüístics i els reptes lingüístics que tenim en aquestes diferents universitats, tant del País Valencià com de les Illes, de la Catalunya Nord, d'Andorra i, evidentment, també al Principat.

Han mencionat també el Fòrum de Política Lingüística de la Xarxa Vives, que vam celebrar fa uns mesos i que els vam poder acompanyar, i també sortíem amb aquesta conclusió que hem d'impulsar polítiques molt més ambicioses en termes de política lingüística davant d'aquesta emergència, i també situàvem aquest horitzó de cara al 2030.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

En primer lloc, m'agradaria fer-vos una pregunta de relació a la llengua de docència, que és un dels temes que surt reiterats cops i sí que és cert que els últims anys hem anat avançant en aquesta transparència, en aquesta exigència lingüística perquè la llengua anunciada a la matrícula sigui efectivament la llengua amb què s'acaba impartint aquesta assignatura. També vostès han mencionat que aquí veiem reiterats cops incompliments i no ens ajustem a la xifra que ens havíem marca.

I els voldria preguntar si creuen que veritablement tenim mecanismes per garantir aquest dret de l'alumnat i aquests incompliments per on detecta que venen, és a dir, es detecta que majoritàriament són perquè els docents no poden acreditar el domini de la llengua, o bé és perquè l'alumnat no pot acreditar el domini de la llengua? És a dir, on situem la problemàtica d'aquest incompliment reiterat en mantenir la llengua de docència, en aquest cas, en llengua catalana?

En segon lloc, també que ha sortit en l'àmbit de la recerca en català, sabem que vivim en un sistema científic enormement internacionalitzat i és evident que aquí l'anglès té i continua tenint un paper fonamental però, com vostès deien, internacionalitzar no ha de voler dir substitució lingüística.

També m'ha agradat perquè vostès mencionaven que publicar en català té un cost d'oportunitats i situaven algunes d'aquestes millores que podem aplicar, però també com fem que aquesta producció que aconseguim que es faci a Catalunya en llengua catalana sigui competitiva a nivell internacional, és a dir, també parlem d'un sistema molt estandarditzat amb sistemes d'avaluació, acreditacions en l'àmbit de la recerca, que sovint les pròpies inèrcies acaben perjudicant la producció científica feta en llengua catalana; per tant, han dit també que estem avançant en aquest àmbit, m'agradaria si poden fer algunes pinzellades de quin és l'estat de la qüestió en aquest tema, una mica més concretament.

I, per últim, també defensem que aquesta internacionalització, en definitiva, és evident que també volem estudiar els professors i investigadors arreu del món a les universitats catalanes, perquè això les fa ser més competitives i millor, segurament, però és evident que aquí tenim aquest repte de com fem que aquesta internacionalització reforci la llengua catalana i no l'afebleixi. Per tant, en aquest sentit com creuen, quins instruments creuen que hem de posar sobre la taula perquè docents, investigadors, estudiants que venen d'arreu del món, quan entrin en una aula en el nostre país tinguin el mínim domini o coneixement de la llengua catalana.

I ho deixaria aquí perquè no tinc més temps, però en tot cas, agrair-los la compareixença i la feina feta.

Moltes gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies, diputada. I té la paraula la diputada del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Míriam Casanova.

Míriam Casanova Domènech

Moltes gràcies, president. També abans de tot agrair la compareixença al senyor Moreno i les persones que l'acompanyen en representació de la Xarxa Vives

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

d'Universitats, que integra vint-i-una universitats de Catalunya, la Comunitat Valenciana, les Illes Balears i altres territoris també de parla catalana i que té una finalitat molt clara i principal, que és crear un espai universitari comú, que sobretot es centra en la promoció de l'ús del català en l'àmbit universitari.

Si bé des del Partit Popular el que creiem és que la promoció del català en la docència universitària ja és molt significativa, de fet, respostes que poden realment consultar qualsevol entitat, persona física a preguntes que hem formulat des del Partit Popular, la resposta que ens fa la conselleria és que a les universitats públiques catalanes, el setanta-cinc per cent de les assignatures de grau, de mitjana ja s'ofereix en català i, per tant, el seu ús està normalitzat en la docència. El que sí que reconeixem és que calen mesures efectives de promoció del català en els usos socials, on realment considerem que és on es demostra que recula.

Per tant, des de l'àmbit estrictament de la docència universitària, el que sempre hem defensat és que hem d'anar cap a una oferta educativa universitària en la que totes les matèries s'imparteixin tant en català, castellà, com en anglès i que, al final, es basi en la llibertat de l'acció de l'estudiantat, perquè considerem que el trilingüisme el que fa és multiplicar les oportunitats per trobar després una feina de qualitat. A més a més, reforçaria també la competitivitat de les nostres universitats públiques de parla catalana respecte tant a les privades com a nivell internacional i, per tant, amb una major atracció de talent d'estudiants de la resta d'Espanya i també d'arreu del món.

Això sí, en qualsevol cas sí que pensem que també des de la Xarxa Vives d'Universitats s'ha de vetllar perquè es compleixin els drets lingüístics que corresponen i que es deriven de totes les llengües oficials, tant el català com el castellà entre tots els alumnes, tant de part la catalana com castellana. I em refereixo a casos que s'han publicat recentment a la premsa i, per exemple, podria posar en relleu alumnes que han comunicat que realment se'ls ha negat la possibilitat de disposar de les preguntes de l'examen en castellà.

Fitxer 4

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Per tant, això és també molt important, que també des de la xarxa es vetlli per la igualtat d'oportunitats entre els alumnes de parla catalana i castellana.

A banda de la qüestió de la llengua sí que creiem també que és important que la Xarxa Vives enforteixi els vincles de col·laboració entre les universitats en l'àmbit tant de docència com de recerca, per tal d'avançar cap a una universitat pública de més qualitat i també més equitativa en l'accés universitari, com després en la posterior inserció laboral. I en aquest sentit valorem molt positivament els estudis periòdics que s'impulsen des de la Xarxa Vives, com és Via Universitària on s'analitza la evolució del perfil de l'estudiantat, les seves condicions de vida, d'aprenentatge, com també el grau d'inserció laboral, tal com ja vam comentar de fet de forma àmplia, en aquesta mateixa comissió fa al voltant d'un any.

Perquè en conjunt totes les anàlisis estadístiques, els indicadors que vostè mateix comentava, els estudis de recerca que s'impulsen des de la Xarxa Vives van en la línia de contribuir cap a una universitat pública de més qualitat i garantir aquesta igualtat, tant en l'accés com en la continuïtat, fins finalitzar l'educació superior i culminar amb la inserció laboral. I aquesta activitat de la xarxa la veiem amb molt bons ulls, perquè realment ajuda la universitat en la seva gran missió de formar professionals capaços de contribuir a donar resposta als grans reptes que té la societat i, a més a més, de crear oportunitats laborals per persones d'orígens socials diversos, convertint-se en palanca, en ascensor social.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Per tant, i en definitiva, al Partit Popular no volem entrar en debats que acabin sent ideològics o molt polititzats. Volem efectivitat en l'àmbit acadèmic i sempre ens trobaran en la millora del que és la qualitat educativa, tant secundària com universitària, i en la major equitat tant, en l'accés com en la continuïtat del sistema educatiu.

Gràcies.

(Pausa.)

Júlia Calvet Puig

Gracias, presidente. En primer lugar, disculparme y excusar la asistencia, porque luego me tendré que ir, pero bueno, que no duden que voy a mirar la réplica a través

de la grabación y cualquier duda les escribiré, ¿no? Dicho esto, en primer lugar, agradecer su comparecencia, señor Moreno y sus explicaciones, pero bueno, y sobre todo en primer lugar me gustaría empezara diciendo y señalando que el propio título de esta comparecencia induce voluntariamente a error, porque una cosa es promover el catalán, lo que es perfectamente legítimo, y otra muy distinta es imponerlo bajo ese relato del miedo, del pánico, incluso, del terror no por interés real, no porque haya un interés real detrás de todo esto, sino como arma política.

Esta estrategia sí que es verdad, esta estrategia de instaurar el miedo no es nueva, sino que la conocemos bien. De hecho, la clase política dirigente y sus entidades satélite y demás han hecho del miedo una estrategia política clara. Y no porque lo crean de verdad, sino porque el miedo les sirve para perpetuarse en el poder. De hecho, esto no lo digo yo ni lo dice VOX sino que, de hecho, gracias a la filtración del argumentario interno del Partido Socialista de la semana pasada, creo que fue, pues se puso de manifiesto hasta qué punto esta forma de hacer política responde a una estrategia perfectamente planificada y consciente.

Y este mismo catastrofismo al que recurren para condicionar la conducta de la gente, lo usan también en el ámbito lingüístico, en este caso, donde mediante ese relato nos intentan vender que el catalán se encuentra al borde de la desaparición, lo que es completamente mentira. Pero lo que hay detrás de este falso relato de falsa emergencia lingüística que usted exponía hoy aquí, no es como hemos dicho, la promoción del catalán, sino usarlo como arma política e impulsar medidas destinadas a reducir la presencia del español en Cataluña. Por eso el título de la comparecencia de hoy debería ser en realidad, por ejemplo, *compareixença de la Xarxa Vives d'Universitats per informar sobre el seu compromís per acabar amb l'espanyol a las universitats.*

Perquè mirin, vostès, sempre es diu també des de la Conselleria, el voler arribar al vuitanta per cent de la docència universitària en català, però ara, el que mai expliquen es quin espai deixen pel castellà. És que, per molts de vostès, de molta gent d'aquesta sala, es que no deixarien ni el vint per cent restant. I és que els encega tant l'odi a tot l'espanyol que, no sé si és incapacitat per veure la quantitat d'oportunitats que treuen els joves estudiants, o si simplement ho fan voluntàriament,

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

que això sí que em preocuparia molt més. Per això jo els dic, si tan orgullosos estan del que fan, com a mínim haurien de ser igual de valents per dir, no, no, volem promocionar el català, el que realment volem, el que realment ens mou és l'exclusió del castellà a Catalunya.

Y, claro, un poco en este sentido, ya que ustedes comparecen hoy, no puedo dejar de mencionar lo que el año pasado, justo hace un año, creo que fue también un 15 de septiembre, les decía, que venían reclamando la oficialidad del catalán en Europa, o las demandas que por ejemplo hoy han hecho sobre el Pla d'Enfortiment de la Llengua, etcétera, pero claro, les veo bastante menos preocupados por algo que debería ser elemental en cualquiera de sus universidades, que es la libertada ideológica. Porque no les veo yo compareciendo, pidiendo comparecencias para explicar la violencia política que sí hay en algunos de los campus de su red.

Porque miren, hoy les he traído esto, *(La diputada mostra un full.)* ¿Saben lo que es? Pues es una sentencia dictada a raíz de los hechos ocurridos el 27 de febrero de 2022, durante la feria de asociaciones de la Universitat Pompeu Fabra. Resulta que, mientras la asociación juvenil patriota S'ha Acabat! Estaba realizando su carpa, igual que las otras asociaciones que están inscritas en la universidad, al menos ochenta personas de colectivos antifascistas rodearon su carpa, la desmantelaron y los echaron con todo tipo de agresiones. Yo estaba, lo pude ver. Y, además, sufrí varias agresiones que, además, hasta seis personas de S'ha Acabat! tuvieron que sufrir lesiones acreditadas médicamente en el Hospital del Mar.

Entonces, después de un largo procedimiento judicial, la Audiencia Provincial de Barcelona consideró acreditado que aquella actuación tuvo como finalidad expulsar a S'ha Acabat!, *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* por razón de su ideología, apreció también la agravante de discriminación ideológica y terminó condenando a cuatro acusados, amigos del señor que está ahí, del diputado de la CUP, como coautores de un delito contra el libre ejercicio del derecho de reunión con violencia, imponiéndoles hasta dos años de prisión e inhabilitación especial para el sufragio pasivo.

Y eso es lo que pasa en sus universidades. Y, sin embargo, pues yo no les veo que tengan nada que decir sobre esta realidad, y eso es lo que está ocurriendo en estas

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

universidades. Y ustedes siguen dando la matraca de la supuesta desaparición del catalán o con aquello de que viene la ultraderecha, porque también han hecho comunicados al respecto. Y, sinceramente, a mí me da más miedo que existan redes como la suya y organismos universitarios que permitan que se cometan delitos en sus propias facultades y que, además, blanquean la violencia que ocurre en sus propias universidades, en sus facultades.

Y esta crítica ni siquiera procede únicamente de lo que nosotros decimos, sino que el pasado 30 de octubre –ustedes tenían una universidad–, una de las universidades de la Comunidad Valenciana decidió abandonar la Xarxa Vives precisamente porque consideraban que había determinados posicionamientos que se habían alejado de lo estrictamente académico. Por tanto, yo –y finalizo–, mi pregunta sería un poco que yo creo que deberían empezarse a preguntar cuál es realmente su función, si garantizar una universidad plural o contribuir a uniformarla ideológicamente y lingüísticamente, llegando incluso a blanquear la comisión de delitos.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, diputada. I pel Grup Parlamentari Comuns tindria la paraula la diputada Susanna Segovia.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Susanna Segovia Sánchez

Moltes gràcies, president. Gràcies, també, per la compareixença i per les dades que ens han facilitat. Jo crec que, evidentment, el diagnòstic del que està passant a la universitat té molt a veure amb el que està passant, també, a la resta de la societat. I aquí el factor del retrocés en l'ús social de la llengua és evident que respon a moltes més qüestions que no només les que tenen a veure amb la universitat. Però sí que crec que el que és interessant, tant de les dades com de la proposta, és què és el que pot fer la universitat no només perquè hi hagi més català a la universitat, sinó també perquè hi hagi més català a tot arreu.

Perquè, efectivament, les facultats i, sobretot, com ens comentava, en la formació dels docents i de les persones que han de ser docents al sistema d'educació en català, a l'escola catalana, totes passen per aquesta universitat i les mancances que

poden haver-hi a l'hora de normalitzar l'ús del català a tot arreu tenen molt a veure amb això. Llavors, jo sí que els volia fer preguntes concretes, que espero que després puguin tenir temps de contestar-les, perquè sempre hi ha menys temps per la resposta i moltes preguntes per part dels grups, en som conscients.

Una de les qüestions que comentaven és la manca de dades comparables, que pugui haver-hi aquestes dades, que entenc que puguin fer com un diagnòstic quantitatiu i també qualitatiu, evidentment, sobre la situació del català a les diferents universitats de la xarxa. Clar, ens comentaven que ho estan treballant des del 2021, però entenc que encara no hi és aquest sistema d'indicadors que han començat a treballar i, si és així, preguntar-los per què encara no hi és, quines són les dificultats, perquè al final són cinc anys i són uns quants anys per poder tenir aquest sistema que, com diuen, és necessari i és important per poder realment fer una mica d'anàlisi comparativa i que les polítiques puguem veure a tot arreu quin impacte estan tenint, quina és l'evolució.

Una mica també preguntar-los, en el tema de la recerca, de la publicació en català, una de les qüestions que comenten és que estaria bé que hi hagi traduccions científiques professionals en aquest sentit, tenint en compte ara l'ús i mal ús que es fa de la intel·ligència artificial per tot, però sí preguntar-los si, per exemple, des de les universitats es forma gent que pugui fer aquest tipus de traducció professionalitzada en les carreres d'interpretació i traducció, si el currículum d'aquestes facultats preveu que pugui haver-hi gent que es dediqui especialment a la traducció professional i certificada científica, que entenc que és una de les qüestions que podrien ajudar a que es pugui fer aquesta publicació bilingüe, que hi hagi la publicació, potser original en català, però després hi hagi aquesta publicació traduïda per les revistes indexades.

La qüestió de la indexació, una mica preguntar-los què s'està fent des de les universitats. Han apuntat algunes de les coses que s'haurien de fer, però sí saber què és el que s'està fent, per garantir que les publicacions catalanes en català no perden una mica prestigi i capacitat de reconeixement i indexació, que és molt important per la carrera de recerca de les persones, quan es publiquen en català. Això seria una altra pregunta concreta.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Amb el tema del grau d'educació i els màsters, que crec que és fonamental per com això afecta a tot el sistema d'estudis en català. És a dir, al final surten d'allà les persones que han de ser les mestres i els mestres de primària, però també hi ha moltes altres facultats i especialitats que, a través del màster acaben sent professors, en aquest cas, de secundària.

I és una qüestió que hem parlat molt a la Comissió Política Lingüística, les dificultats que hi ha ara mateix per garantir un ensenyament en català a moltes escoles i instituts d'aquest país. No només per la sentència del vint-i-cinc per cent, que evidentment és un problema jurídic perquè s'ha judicialitzat una qüestió que hauria de ser una qüestió política i de política pública en català, sinó perquè moltes de les persones que estan fent classes o no tenen el nivell de català suficient o no tenen la capacitat i els recursos necessaris per poder fer les seves classes en català i perquè, efectivament, i preocupa que els màsters de formació o de professorat no inclouen precisament aquesta qüestió.

Llavors, clar, al final, aquests màsters també depenen de les universitats i, per què no s'adapten a aquests màsters perquè realment hi hagi aquesta conscienciació que quan es fa classe a escoles i instituts a Catalunya, les classes s'han de fer en català, i que tinguin aquests recursos per poder fer front a aquesta diversitat lingüística que segurament ara es troben a les classes, sense renunciar a fer les classes en català, que és el que moltes vegades acaba passant.

I una altra qüestió més són les places dels màsters. És a dir, hi ha molt poques places públiques, hi ha molta més demanda que oferta d'aquestes places i això fa que moltes vegades hi hagi persones que se'n vagin a fer-ho a universitats d'altres parts de l'Estat o d'altres universitats privades, que fan el màster online, que són més accessibles un cop pagues una quantitat determinada perquè sí que hi ha places. Llavors, clar, totes aquestes persones, evidentment, no rebran –i acabo, president–, aquests coneixements o aquests recursos per poder ensenyar en català. Per tant, preguntar-los també què s'està fent a l'hora de garantir que existeixen prou places públiques a les universitats catalanes per poder fer el màster, com a mínim, el que capacita per ser professor i professora de català en l'ensenyament secundari.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I en el tema de salut ja no em dona per més, però realment és un dels temes que també s'està parlant molt a la Comissió de Política Lingüística, que depèn molt dels centres mèdics, dels hospitals i del CAP, però és evident que, des de la universitat, mentre es fa aquesta carrera, s'ha de poder corregir aquest biaix que hi ha en la manca de presència del català a la formació.

Gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies, diputada. I té la paraula, pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular – Defensem la Terra, el diputat Xavier Pellicer.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, gràcies, president. Bona tarda i moltes gràcies per la seva presentació. Em sumaria pràcticament al conjunt de les preguntes que s'han fet, excepte alguna intervenció fora de lloc, que no cal ni mencionar. En tot cas, sí que el que em semblaria destacar o d'especial interès és que poguessin explicar-nos, òbviament, als diferents territoris de parla catalana hi ha governs diferents.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

En tot cas, per la part diguéssim que ens toca més properament, saber si aquestes propostes les han plantejat al Govern de la Generalitat, perquè entenc que estan parlant de cinc decisions públiques que s'han de plantejar, per tant, que atenen a les administracions públiques, quina ha estat la resposta per part del Govern de la Generalitat i si creuen que hi ha una voluntat real d'aplicar i de posar damunt la taula aquestes cinc mesures a curt termini per part d'aquest Govern. En aquest sentit, també sumar-me a altres diputats i altres grups parlamentaris que han plantejat que estan a disposició per poder treballar de forma profunda i per poder avançar en aquests cinc eixos i en aquests cinc àmbits principals que plantegen, que compartim absolutament i que ens semblen fonamentals d'aplicar en l'àmbit de la llengua catalana.

Fitxer 5

Per altra banda, que òbviament és complicat també poder intercedir en altres territoris fora del Principat de Catalunya o de l'àmbit català estrictament, però en tot

cas també, si creuen que hi ha algunes mesures que des d'aquí, des del Parlament català i des del Govern català podríem realitzar o podríem ajudar a realitzar també per donar suport a aquestes altres universitats que formen part de la xarxa i que estan fora del Principat, per dir-ho d'alguna manera.

I diria que, més o menys, totes les preguntes que s'han anat realitzant he anat marcant-les i ho deixaria aquí.

Moltes gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies, diputat. I té la paraula, pel Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar, el diputat David González.

David González Chanca

Moltes gràcies, president. Molt bona tarda i primer de tot agrair al senyor Moreno les explicacions i la seva compareixença. També al company Jordi de Bofarull, que l'acompanya i al company Ignasi també, que està present en aquesta sala. Efectivament, compartim que hi ha una situació preocupant respecte al retrocés evident de l'ús social de català a les universitats, perquè la situació general del país és que hi ha un retrocés de l'ús social, que ens preocupa i que ens alarma. La realitat de les universitats ha canviat en els darrers anys, això és evident. Ha canviat la realitat social i la realitat lingüística que la composa.

Si socialment les universitats han canviat no ha de ser una mala notícia, ni molt menys, al contrari, pot esdevenir un èxit que persones amb orígens diferents, amb llengües diferents, arriben a les universitats d'aquest país i aconsegueixen formació universitària. Des del punt de vista social no és un problema, però sí que fa falta que lingüísticament tinguem la cura i la mirada suficient per preservar, per protegir i per mantenir la llengua catalana i també l'ús social. Davant d'aquesta situació complicada, tenim un govern de Generalitat actual i també des de fa anys administracions anteriors, que s'han ocupat per treballar de quina manera podem protegir l'ús de la llengua catalana.

Sabeu i sabem tots i totes que fa uns anys, a partir del 2022, es va posar en marxa el primer Pla d'Enfortiment de la Llengua Catalana, un ús que ha donat bons

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

resultats, pensem, en algunes de les universitats i amb alguns dels rectors i rectores que hem parlat i s'està treballant actualment també el Pla d'Enfortiment de la Llengua Catalana del 2027-2030, com vostès també han anunciat i com sabem que han treballat colze a colze, amb el Departament de Recerca Universitats i també de Política Lingüística.

I com les universitats no són actors apartats totalment de la societat, hem de tenir en compte les altres mesures complementàries que està treballant el país a través del Pacte Nacional per la Llengua per treballar totes aquestes vies, insisteixo, amb cura i amb protecció del català. Nosaltres compartim la immensa majoria de les propostes que han posat sobre la taula i som plenament conscients i compartim algunes de les accions estratègiques que han explicat, que són àmpliament necessàries, com és donar aquesta prioritat màxima als graus d'educació i als màsters de formació professional, i treballar unes de les actituds que segurament no s'han pogut mesurar mai, que són les actituds lingüístiques a l'hora de formar els nostres professors i professores, per saber de quina és la millor manera que poden desenvolupar amb la consciència lingüística que vostès han fet referència.

I tenim preguntes. Algunes que segurament estan repetides amb altres que ja han formulat els grups parlamentaris, però si els últims té aquesta peculiaritat. La primera té a veure amb la recerca en català. Si alguna cosa ens preocupa especialment és de quina manera podem garantir l'impuls de la recerca en català pels investigadors de Catalunya i que això, efectivament, com s'ha dit, no els resti competitivitat. És important fer recerca en català.

De fet, és un dels camps que tenim més difícils comparativament respecte a l'ús de la llengua, i hem de dotar de les eines necessàries per tal que fer aquesta recerca, escriure els treballs en català, no resti competitivitat, no resti la possibilitat de cites i no resti la possibilitat de fer arribar més lluny els seus treballs, com actualment passa, tots sabem que les visites i les cites en anglès tenen resultats molt diferents a si aquests treballs es fan en català.

El segon té a veure amb les dades. Sabem de la importància i creiem també que han treballat plegadament amb el Departament de Recerca i Universitats per homogeneïtzar des del 2021 les dades, els indicadors que s'han d'utilitzar. Volem

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

saber si podem donar per finalitzat aquest procés o quin és el punt en què ens trobem.

I una tercera, que té a veure sobretot amb el vuitè punt que vostès ens han presentat, que és com podem fer servir l'ús del català com una eina addicional de capacitat de creació i d'atracció de talent nacional i internacional en el mercat de treball i també en l'àmbit de la salut, ja que vostès ho indicaven com un factor elemental en el sistema. Com podem garantir el que tenim actualment, que és que talent nacional i internacional ve a Catalunya a formar-se en les ciències de la salut i no som capaços de garantir que després es puguin quedar, una vegada s'han format, es puguin quedar a Catalunya per exercir i per fer-ho, evidentment, en català i per poder garantir el màxim nivell de qualitat assistencial en salut.

De quina manera podem fer que aquest país i que el català serveixi també com un component d'atracció per tal que les persones que es queden aquí puguin fer la seva feina en català i sigui un component de valor afegit i no un aspecte que es vegi de manera negativa.

Moltíssimes gràcies per la feina.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

El president

Moltíssimes gràcies, diputat. I ara seria el torn per deu minuts del compareixent, per contestar les qüestions plantejades pels grups parlamentaris.

José Antonio Moreno Villanueva (comissionat de Política Lingüística, Publicacions i CRAI de la Universitat Rovira i Virgili)

Bé, moltes gràcies a tots i totes per les aportacions. Com poden imaginar, en deu minuts difícilment podrem donar resposta a totes les qüestions que s'han plantejat, però potser donant resposta a cadascun dels grups parlamentaris sí que voldria enllaçar alguns elements i també cediré la paraula al company Jordi de Bofarull, sobretot en la qüestió dels indicadors, que podrà explicar amb més detall. Primer una primera qüestió, que és posar en valor el treball de la Xarxa Vives. Jo sempre dic que si no existís l'hauríem d'inventar, perquè no és fàcil tenir un marc com el que ofereix la xarxa, quatre estats, cinc territoris, units per una mateixa llengua.

I, sobretot, jo diria que és una xarxa on el que impera principalment és sempre i per davant de tot el consens i l'acord, és a dir, construir acords i consensos amb universitats presents a territoris tan diferents, políticament diferents també els governs, no és senzill, i això és possible i s'està tirant endavant. Per tant, en primera instància posar en valor el treball de la xarxa en relació amb el català en primera instància, però també tots els programes que du a terme.

Deien algú de vostès també, la importància de teixir acords. I, efectivament, si una cosa facilita la xarxa és teixir acords, no només amb el món universitari, sinó amb la societat civil i diferents organismes, entitats que giren també al voltant de la llengua catalana. És important que els consensos, aquests consensos dels que estem parlant de l'àmbit universitari, en realitat s'han d'estendre, s'estenen també a la societat civil i, per tant, intentem també que s'incorporin d'alguna manera.

Sens dubte, no va haver cap discussió pel fet de subscriure un document on es parlava d'emergència lingüística, perquè, bé, no incidiré en aquesta qüestió, però l'Enquesta d'Usos Lingüístics ho fa palès, la situació sociolingüística és la que és, demogràfica és la que és. I, per tant, cal actuar –jo crec–, de manera decidida, que al cap i a la fi és el que estem dient. A les universitats també, per la part de responsabilitat social que tenim, hem d'actuar de manera decidida en el que és el nostre àmbit d'actuació.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

De tota manera també voldria subratllar que, cada cop més, a les universitats tractem també d'incidir en els nostres territoris de referència. Parlo ara del cas de la URV, però es pot estendre a les altres universitats i tractem de teixir acords que les actuacions en l'àmbit de política lingüística no es quedin només dins la universitat, sinó que també vagin fora i nosaltres ser partícips d'altres iniciatives que es duen a terme amb relació, en aquest cas, a l'àmbit de política lingüística.

Els altres elements són llengua de docència, recerca, algun d'aquests elements que m'agradaria comentar. La primera qüestió té a veure amb la llengua de docència. Efectivament, fins i tot en les intervencions hi ha hagut un moment en què, si la presència del català als graus és del seixanta-cinc, del setanta-cinc. Justament jo crec que en aquests moments, després en Jordi potser podrà fer-hi algun apunt, era necessari treballar per aquesta qüestió, perquè els percentatges dels quals

disposàvem érem tots conscients que hi havia biaixos. I, en general, en aquests biaixos hi havia més presència, i era una inflació de presència d'assignatures impartides en català.

La realitat..., poso per cas, per no parlar..., a la URV teníem un percentatge aproximadament del vuitanta per cent de docència en català, d'acord..., en haver introduït mesures per tenir dades més fiables, ens estem situant en realitat en l'entorn d'un setanta-cinc per cent. Per tant és important comptar amb aquests indicadors per poder fer polítiques efectives. De res serveix dir, incrementarem un deu per cent les assignatures en català, si no sabem de quin percentatge partim. L'horitzó sí, és un horitzó compartit i aquí són els Pidocs que, en el cas de les universitats catalanes vàrem subscriure en el si de la comissió del CIC, de la Comissió Interuniversitària de Catalunya.

I una altra qüestió que ha sortit és la qüestió de les queixes lingüístiques. Jo crec que un element que s'ha constatat, caldrà veure amb els indicadors de la Vives, però sí que és cert que és un dels elements en els quals s'ha treballat més els darrers anys i, en aquest cas, d'acord amb el primer balanç que es va fer del Pla d'Enfortiment del Català, el que sí que s'ha constatat és que han disminuït d'alguna manera les queixes per canvi de llengua. Continuen existint. Nosaltres sempre diem que les queixes per canvi de llengua que ens arriben són l'*iceberg*, és a dir, una petita mostra del que segurament succeeix, però la realitat també és que aquestes queixes han baixat.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Per tant, nosaltres ho volem llegir de manera doble. D'una banda, estan funcionant les iniciatives per garantir que aquestes dades, que la llengua dels docents i la seguretat, és a dir, transparència lingüística, que efectivament s'informa la llengua en què s'impartirà l'assignatura, i seguretat en el sentit que es respecta. I en aquest sentit també s'han dut a terme campanyes de comunicació internes i amb el suport del Departament de Recerca i Universitats que han ajudat, penso, de manera significativa.

Com ens poden ajudar en aquestes qüestions? Jo crec que treballant i acompanyant cadascú des de les seves responsabilitats. Crec que sovint el que falta és unitat d'acció, tenir clar quins són els objectius i que tothom, cadascú des de la seva esfera

de responsabilitat, pugui treballar en aquest sentit. Ho veig potser més clar en l'àmbit de la recerca, perquè la docència al final queda reduïda al que poden fer cadascú de les universitats, tenint en compte la situació de partida i tenint els marcs de referència com poden ser el Pidoc o el Pec.

Però en l'àmbit de la recerca, i ara pensant en la Xarxa Vives, per exemple, es treballa amb AQU, ha assistit a algunes reunions, també per què podem fer per valorar de manera adequada la recerca en català. I insisteixo en una qüestió, la idea compartida en general no és tant perquè sigui en català la valorem més; no, no, no. El que s'està declarant són condicions d'igualtat. Que una recerca feta en català amb la mateixa qualitat i seguint els mateixos filtres, ha de ser valorada en condicions d'igualtat. I això és cert que el que el Coara, que és més..., permet aquesta valoració més qualitativa, segurament ho permet.

Per tant, estem treballant amb aquestes iniciatives, amb AQU, amb les agències, tractar d'introduir premis que distingeixin –Això encara no..., s'està treballant, però...–, premis que puguin certificar la bona feina de les editorials acadèmiques, aquest tipus de..., és una combinació d'incentius, d'altres tipus de qüestions.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I sobretot també hi ha un canvi de mentalitat. Avui dia, en realitat no hi hauria cap problema en publicar en una llengua o altra, en aquest cas en català, perquè tenim a l'abast, no cal que..., fins i tot per assabentar-nos mínimament del contingut d'aquell article, tots sabem que podem fer servir tot un seguit d'eines. Naturalment hem de garantir que les traduccions, les edicions siguin de la qualitat que corresponen i, per tant, els professionals de la traducció, que els tenim i estan ben formats, ho garanteixen.

Bé, sobretot voldria assenyalar aquesta qüestió, però no voldria deixar sense temps el Jordi perquè expliqués una mica la qüestió dels indicadors, sobretot que ell potser pot fer cinc cèntims. *(Remor de veus.)* Com a secretari de la Comissió de Llengua està ben bé al cas de tot això.

Jordi de Bofarull (coordinador del Servei Lingüístic i de Publicacions de la URV)

D'acord, doncs com que preguntaven sobre quan sortiran els indicadors, fent una resposta més concreta, primer volem recalcar, és balder dir-ho, que els indicadors són molt importants per fer planificació en qualsevol tipus de polítiques i aquesta és

una assignatura pendent que tenim a la política lingüística universitària, perquè històricament s'ha centrat molt en la producció de recursos, cursos de promoció del català, cursos de català, serveis d'assessorament, però en canvi, tot el que és l'obtenció d'indicadors reals per fer una política activa de transformació i de promoció del català doncs és una assignatura pendent. I, afortunadament, si més no al sistema universitari de català des que hi ha el Pla d'Enfortiment del Català doncs s'està fent una feina més efectiva en aquest sentit.

Aleshores, aquí la Xarxa Vives ha fet una feina molt important, però no és senzilla i per això hi ha aquests aparents retards que semblen. Des del moment que al Fòrum de València es va decidir tirar per aquí, doncs evidentment s'ha de fer una feina de...

Fitxer 6

fixació d'indicadors i de treball de camp. I, per tant, ara estem en un... després d'un procés d'una primera onada de recollir indicadors, que no es van obtenir tots, doncs hem fet una feina de revisió d'aquests indicadors i estam ara en aquesta segona onada, aquest principi de curs estem recollint tots els nous indicadors i la previsió aquest curs que es pugui fer l'anàlisi i es pugui fer pública. El que passa que, de manera prudent, des de la Xarxa Vives hem considerat que abans que avançar aquesta primera onada parcial, doncs era millor afinar-los.

I, bé, no esmentarem tots els indicadors i subindicadors però sí perquè se'n facin una idea, tenim indicadors en l'àmbit dels usos institucionals de docents, que és també un àmbit important, que és saber quina llengua s'utilitza oralment a les universitats en aquests usos també i per escrit. Tots els de docència que ja els coneixem *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*, que són els paradigmàtics, els de recerca i també indicadors generals de política lingüística. Hi ha un total de nou indicadors i molts més subindicadors, que ara no esmentarem, però bàsicament el que els hem de dir és que és un bon sistema, que ens permetrà obtenir unes dades fiables, comparables de manera continuada, també periòdica, no només en el sistema estricte català, sinó també en tota la Xarxa Vives, que això té la seva dificultat.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

A partir d'aquí esperem que aquest curs ja puguem tenir aquests indicadors i que puguem fer les polítiques a les quals abans el comissionat feia referència.

José Antonio Moreno Villanueva (comissionat de Política Lingüística, Publicacions i CRAI de la Universitat Rovira i Virgili)

President, em permet un minut? Sí? *(L'orador riu.)* No, simplement... *(Veus de fons.)* Sí? Molt bé, perfecte. Perquè els volia respondre dues qüestions. Parlava abans de fins a quin punt les propostes de la Xarxa Vives s'han traslladat també al Govern i en aquest sentit, tant en Jordi com jo mateix, participem en representació de la Vives en la Comissió de la Revisió del Pla d'Enfortiment del Català. Per tant, una de les qüestions que naturalment fem és traslladar tot aquest bagatge a la discussió i que quedin reflectides.

I, d'altra banda, només en resposta, agraeixo també al Grup de Junts per haver-nos donat l'oportunitat de comparèixer aquí. Deia, què podem fer. Jo crec que, sobretot, deia abans, donar suport, però especialment necessitem suport econòmic, suport de personal. Dèiem abans, la necessitat de comptar amb personal tècnic als nostres serveis lingüístics universitaris per poder dur a terme aquestes polítiques, perquè ho deia abans, eh?, podem dissenyar molts plans, moltes polítiques, moltes normatives, però si no som capaços d'implementar-les, malament rai. I això és possible, generalment, no tant pel polític, sinó pel personal tècnic, que és qui, al cap i a la fi, durà a terme. Per tant, suport en tots els sentits per poder dur a terme aquesta feina.

I gràcies per l'oportunitat.

Gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies. Gràcies als compareixents. Gràcies, senyor Moreno i al senyor de Bofarull. I suspendríem dos minuts la comissió per acomiadar els compareixents i rebre els nous compareixents.

Gràcies.

(Pausa llarga.)

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

El president

Reprenem la comissió.

Compareixença de Maria Terrades, directora del Parc Científic de Barcelona, per a informar sobre l'activitat en el camp de la recerca

357-00625/15

Donem la benvinguda a Maria Terrades, directora del Parc Científic de Barcelona perquè comparegui en aquesta comissió a efectes d'informar sobre l'activitat en el camp de la recerca. I ja sense més, li donem la paraula pel temps de vint minuts.

(L'exposició va acompanyada d'una presentació de xarts, que es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.)

Maria Terrades Palomar (directora general del Parc Científic de Barcelona)

Moltíssimes gràcies per convidar-me a fer aquesta exposició d'una mica de l'estat de la recerca. Com a directora del Parc Científic de Barcelona parlarem del sector salut, de la recerca en salut, que és el que coneixem en profunditat. I volia començar dient que ens podem felicitar tots plegats del que s'ha avançat en recerca en salut en els últims vint anys a Catalunya. Aquesta és una plana de l'informe Biocat, que presenta el febrer de cada any, són dades de l'any 2025.

L'he agafat tal qual perquè, encara que hi ha molta dada, penso que mostra, si mirem per la banda de la dreta que és quan parla de la banda de la recerca, podem dir que en aquest moment nosaltres estem líders com a Catalunya en tot el que són assajos clínics en els nostres hospitals; que som líders en producció científica i en citació de *papers* a nivell internacional, i també que estem apostant per les àrees de teràpies avançades o altres àrees que són les àrees de futur, no només de present, amb un impuls global des de la Generalitat de Catalunya en la participació de tots els sectors. O sigui, la banda de la recerca és la primera pota, però la recerca, el que tots volem és que al final tingui impacte en la societat, en el nostre cas en la salut de les persones, i també un impacte econòmic. El president diu sempre que hem d'anar a una societat del coneixement, a una economia del coneixement.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I si anem tirant una mica cap al mig i veurem que ja tenim aquí una indústria potent en els últims anys, i això va sortint a premsa. S'estan instal·lant a Barcelona no només les entitats, les empreses de farma tradicionals catalanes, sinó entitats que venen de totes les parts del món a posar les seves seus aquí i moltes vegades els *hubs* d'innovació posar-los a Barcelona. I a nivell de *startups* i *spin-offs,* que neixen de les centres de recerca públics o a vegades de l'emprenedoria, si veieu les dades, aquest any passat es van aixecar 500 milions d'euros, les empreses catalanes van aixecar 500 milions d'euros les *startups* i això. I són inversors d'aquí i inversors de fora, que venen a buscar projectes aquí, basats en el que hem dit abans, en la part de recerca.

I si anem una mica més cap a l'esquerra de tot de la diapositiva veureu, després parlarem dels agents que hi ha a l'ecosistema i que fan que això estigui passant, però molt important, el sector de la salut representa quasi el vuit per cent del PIB, és el tercer sector econòmic del nostre país, darrere del turisme i darrere del comerç, dos sectors amb baix valor afegit i després ja ve el sector salut. Són 48.000 milions de facturació, és un set per cent de la població activa que treballa en aquest sector i sabem que en aquest sector, a més, els llocs de treball són d'alta qualificació. La majoria de la gent és llicenciada, és doctora, és màster, etcètera, per tant, estem, com dic, en la bona línia.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Llavors, què és tan important que hem fet bé al nostre país en els últims anys? Tenim totes les peces de l'ecosistema. A la banda de la dreta tenim les entitats públiques i a la banda de l'esquerra les entitats privades. A vegades es demonitza el sector privat, perquè una innovació o una recerca, el resultat d'una recerca, arribi a totes les persones, necessitem empreses; sinó, no arribarà, es quedarà en uns *papers* i estarà molt bé que publiquem molts *papers*, però ha d'arribar al final.

Què tenim a la banda de la dreta, una altra vegada, començo per la banda de la dreta. Tenim trenta-nou centres de recerca de primer nivell a Catalunya. Alguns d'ells dependents de la Generalitat, altres d'altres entitats, de facultat, d'universitats, etcètera. Recerca molt bona, amb uns centres de recerca que estan actuant molt bé.

Tenim hospitals universitaris. L'Hospital Clínic, Vall d'Hebron, Sant Joan de Déu, etcètera. Uns llocs on fan recerca, també,...

Fitxer 7

tenen els hospitals, són econòmics en relació amb altres parts del món, i ho fem molt bé. Per tant, de tot el món està venint gent aquí a fer assajos clínics als nostres hospitals. I els nostres hospitals estan traslladant, i ho sabem, els nostres pacients estem a la primera divisió de la salut de les persones aquí, no?

Tenim també parcs científics i tecnològics. Jo parlaré després en detall del que és el parc científic, però penso que els parcs són llocs on s'ajunta tota aquesta comunitat pública i privada, i a més és una optimització molt gran de les infraestructures.

Després tenim les universitats. Necessitem el talent. Per tant, les universitats tenen el talent, i després també tenen la recerca, que es fa molta recerca a les universitats. Per tant, això és també molt important. Tenim tres grans infraestructures molt importants en el sector salut.

El supercomputing, en què s'està apostant fortament des de la Generalitat de Catalunya, el sincrotró Alba, està a Bellaterra, i el Centre Nacional d'Anàlisi del Genoma, que està al propi parc. Tres infraestructures bàsiques i dos centres tecnològics, que ajuden a aportar el resultat de la innovació a les empreses, que són Eurecat i Leitat. Per tant, tota aquesta banda pública és importantíssima.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I per l'altra banda tenim les empreses. Com veieu, estem en tots els sectors, subsectors del sector salut, ben posicionats. Tenim 1.650 empreses al nostre país. Quin és el repte? Escalar. O sigui, ja hem aconseguit crear bona recerca, hem aconseguit crear empreses, *spin-off*s, startups, hem aconseguit que tenim una farma aquí tradicional, però el que està passant moltes vegades és quan tenim una empresa, un *spin-off*, una startup, que ha d'arribar al pas més gran, acaba venent la llicència, l'empresa, el que sigui, a l'empresa gran. Per tant, tenim un repte.

Però què és la bona notícia? Jo crec que estem treballant tots molts junts, i jo crec que la mateixa Generalitat està treballant molt i molt en contacte a través de les diferents conselleries competents amb tot el món, i estem treballant molt, molt, junts.

Vaig apropant-me una mica, he parlat del Mapa General de Catalunya, el Parc forma part de la Universitat de Barcelona, i crec que la Universitat de Barcelona és la universitat més gran de Catalunya, ja sabeu, i a més és potentíssima en el sector

salut. Per tant, vull apropar-me una mica a aquesta integració que he parlat, des del talent fins a l'empresa, com hi ha un exemple clar amb el que és la Universitat de Barcelona, després entrarem al Parc.

I aquí veiem molt clar com es treballa en aquest país, amb un exemple concret, però és extensible en moltes altres coses. Tenim unes facultats amb una universitat més potent que són facultats de primer nivell. Tenim medicina, tenim farmàcia, tenim química, tenim física, tenim tota la biologia, etcètera, que les tenim aquí. Recordem, formació de talent i després recerca, perquè a les universitats també es fa recerca i també s'ajuda a la transferència.

Després tenim els centres de recerca. Els centres de recerca no neixen del no-res, els centres de recerca d'on es nodreixen? Bé, el bo és que els hem tret de la mateixa Administració, per dir-ho així, de la universitat, de les rigideses, es creen uns centres de recerca, però aquests es nodreixen de tenir un contacte molt important amb les universitats, però captar talent també, investigadors internacionals, i també estar en contacte amb la següent fase que són els hospitals. Aquí veieu una mica els exemples de centres de recerca. Per exemple, l'Ibec és un centre de recerca en el que està la Generalitat de Catalunya, la Universitat de Barcelona i la UPC. Aquí, una altra vegada més, s'integra tot i aquí es crea una recerca de molt nivell.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Quan veiem que aquí hi ha coses que poden arribar a la societat o més a prop de pacients, entren els hospitals. Primer necessitem la recerca bàsica i després anem als hospitals. Doncs aquí tenim els hospitals, en aquest cas concret la universitat col·labora, o són més o menys d'ells, i hospitals de primer nivell de Barcelona.

I després anem a la part de transferència. Ja tenim el parc científic que juga aquest rol de, ja veurem amb el parc, tenim centres de recerca, tenim *spin-off*s, tenim startups, tenim empreses, intentem optimitzar infraestructura i, a més, connectar tots aquests agents.

Una cosa important que no volia deixar passar, que està passant molt important al nostre país i en concret amb la nostra ciutat, que és que el que la creació, el nou projecte del nou Campus Clínic UB, del nou Hospital Clínic i tot el que ja li diem l'Eix Diagonal Salut. És un projecte en el que s'està treballant moltíssim i que ja té un horitzó molt clar. Falten deu anys però s'està treballant molt bé, per tant les fites ja

estan aconseguides, ja s'han creat els organismes per tirar-lo cap endavant, finançaments, etcètera. Això és una representació, primer, de pujarà encara molt més la potència del nostre sector, perquè tindrem amb el nou Hospital Clínic, que estarà a la Diagonal, en el que és l'actual Zona Universitària de la Universitat de Barcelona, aquí tindrem el nou hospital, tindrem la nova facultat de Medicina, la nova facultat d'Infermeria.

És molt important que els nostres metges aprenguin, com ja estan ara, amb els metges que estan en actiu, per tant ho tenim tot allà integrat. Tenim els centres de recerca, l'Idibaps, l'ISGlobal, que estan fent recerca propera a la salut, tot allà. La nova facultat de Farmàcia que també anirà allà, a part de tot el que comporta urbanísticament, de fer créixer Barcelona, de comunicar això amb la part d'Esplugues, Sant Joan de Déu, Hospitalet, etcètera, però tindrem molt a prop tota aquesta banda del Clínic, el nou, l'Hospital de Sant Joan de Déu, l'Hospital de Bellvitge, tot el que són les facultats i el Parc Científic al mig. Per tant, en una zona molt petita tenim, una altra vegada, formació, recerca, transferència, innovació i assistència a les persones.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Insisteixo molt, el meu missatge és molt repetitiu, però crec que és important que sapiguem que tot això és una cadena, no pot anar una peça, no podem desequilibrar la balança de les diferents peces, no?

I ja entrem en el que és el parc i el que, una mica, el rol que juga. Això és una foto aèria del parc, vull aprofitar també que estarem encantats si un dia voleu venir com a comissió, individualment, a visitar-lo, perquè crec que són espais de la ciutat que s'han de trepitjar, perquè són actius del nostre país al final, i per tant estarem encantats que vingueu quan vulgueu, no?

Llavors, el Parc Científic de Barcelona complirà trenta anys l'any que ve, va estar creat l'any 1997, va ser creat per la Universitat de Barcelona, que en aquell moment ja va tenir la visió d'una mica que es necessitava un espai que fos una infraestructura superpotent, on pogués fer-se recerca de primer nivell en salut, però que no només hi hagués recerca, sinó que ja s’anés a la transferència. Això va néixer com això quan el parc ja va convertir-se en alguna cosa que ja era un actiu del país.

En aquest moment som tres mil sis-centes persones treballant allà, que pertanyen a cent vint entitats instal·lades. Llavors van entrar dintre del nostre patronat, van entrar la Generalitat de Catalunya, que està representada per la directora general de Recerca, de la Conselleria de Recerca i Universitats, el director general de Transferència, una vegada més la Generalitat té allà la representació de la recerca, de la transferència, i després està el secretari d'Economia i Competitivitat, perquè també generem, com hem vist, impacte econòmic. També està l'Ajuntament de Barcelona, està el quart tinent d'alcaldia perquè ell representa de l'Ajuntament la part d'economia, de la promoció econòmica de la ciutat i també, que ell sabeu que no tenen competència en recerca, però la ciutat de Barcelona s'ocupa de la recerca, també cau sota aquest paraigua. Està la Fundació Bosch i Gimpera com a entitat de la Universitat de Barcelona que es dedica a la transferència, i hi ha el CSIC, com a gran centre de recerca a nivell espanyol.

Llavors, quina és la missió del parc? El parc no fa recerca, el parc no fa transferència, el parc no fa innovació, el parc el que es tracta és que faciliti que tots aquests agents que viuen al parc i que fan això, que tinguin tot fàcil per poder desenvolupar tota aquesta feina, per poder-los connectar entre ells i que al final això impacti en una millora de la salut de les persones, Aquesta és una mica la visió.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Llavors, què és el parc? El parc té cent mil metres quadrats construïts, seixanta ml metres quadrats útils. Després veurem que hi ha trenta-tres mil que es dediquen a ocupar espais privatius que ocupen els clients, les entitats instal·lades, són 22.000 metres quadrats de laboratori i onze mil d'oficines. Tenim cinc mil metres quadrats de serveis científics, que després veurem. També tenim pàrquing, dos restaurants, tenim tres auditoris, sales de reunions, tot aquest tipus de coses de suport.

Estem plens, el problema que tenim és un problema de capacitat i per això agraïm molt que la Generalitat de Catalunya hagi recollit la iniciativa del rector Guàrdia de desenvolupar el que anomenem el projecte Mies. El projecte Mies vol dir matemàtiques, informàtica, economia i salut. Això són dos edificis, un de matemàtiques, informàtica i economia que anirà a la part alta de la Diagonal, darrere d'econòmiques. Sabem que matemàtiques ha d'estar connectat, no pot continuar a l'edifici històric de la Universitat de Barcelona, sinó que ha d'estar connectat amb tot

aquest pol de salut que s'està creant a la Diagonal i, per tant, és important que estigui allà, més tot el centre de processament de dades que es crearà allà.

I a la banda sud de la Diagonal és el que ens afecta directament a nosaltres i a la essa de Salut hi ha l'edifici salut, que són deu mil metres quadrats de laboratoris. Aquest projecte ja està, el dia 30 es presenta l'avantprojecte bàsic, l'Incasòl serà el promotor i finançador d'aquests edificis, la qual cosa és una gran iniciativa perquè no cau el pes de tot aquest deute sobre el parc o sobre la universitat, com havia passat anteriorment i havia provocat problemes molt importants. Per tant, l'estructura de gestió financera la fa l'Incasòl, que recuperarà dels lloguers aquesta inversió. I el gestor serà el parc.

A tots aquests efectes, això serà un edifici del parc, això permet que el parc creixi en deu mil metres quadrats. Aquí anirà el creixement de l'Ibec, l'Institut de Bioenginyeria de Catalunya, anirà el creixement de Fraunhofer, que és una entitat de primer nivell de transferència alemanya, que ha vingut gràcies al suport de la Generalitat de Catalunya, de l'Ajuntament de Barcelona i de la pròpia universitat. S'ha instal·lat ja al parc i té la seva seu espanyola al parc, però necessita créixer i estarà en aquest nou edifici. Per tant, estem plens, però tenim un horitzó de poder tenir més espai d'aquí dos o tres anys.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Llavors, què és el primer que fa el parc? Bé, primer, els espais. Tothom que fa recerca, i ho sap molt bé, necessita uns laboratoris. Sense uns laboratoris físics, que són molt difícils d'aconseguir, la gent no pot fer recerca. Una empresa molt gran, doncs es pot fer un edifici, però el que és petit, el que és una startup, perquè és un institut nou, perquè és un centre de recerca, ho té molt complicat. Llavors, tenim uns laboratoris com aquests que surten en aquestes fotos, unes oficines, uns espais de conferències, unes sales de reunions. El parc es preocupa de tot, munta el laboratori i subministra tot. Subministra els gasos que la gent necessita, recull els residus, tota aquesta part logística complicada.

La gent lloga els espais perquè el parc és autosostenible en aquests moments. Hem arribat a l'autosostenibilitat, perquè és un tema important. Quan aconseguim massa crítica i ajuntem tot en un únic lloc que pot ser un parc, facilitem que tinguem la massa crítica per, cobrant uns lloguers raonables a la gent, puguem fer

autosostenibles aquesta mena d'infraestructures, que quan tenim mil visites a tot el món la gent ens diu, sou únics. Tots els parcs que existeixen a tot arreu, al final, estan subvencionats per alguna entitat pública. Per tant, crec que aquest element també és important de destacar.

Llavors, què és la següent cosa que es dona molt important? Tot el tema d'infraestructura i servei associat a aquesta infraestructura que tenim al parc, que no és, per cada client s'ho ha de fer ell, això ho fem nosaltres i la gent utilitza segons la necessitat i paga forfaits. Ja no has de..., si tu necessites una màquina un dia a la setmana, no has de comprar-te-la i tenir-la morta de fàstic quatre dies a la setmana, a més de tenir l'espai per posar-la, no?, doncs tot això ho optimitzem. Al parc tenim una instal·lació radioactiva, al parc tenim mosca drosòfila, al parc tenim un estabulari amb vint mil ratolins, al parc tenim allotjaments de congeladors, etcètera. I després tenim una part molt important que és a nivell d'autoservei, tot de màquines, microscopia, sales de cultius, etcètera, que la gent, només pagant aquest forfait, té accés a tot això. I això ho posem. Això és, diguéssim, tot el que és la infraestructura comuna que tothom necessita, que una mica és autosostenible o es pot fer que la gent pagui el que les coses valen.

I després hi ha una altra cosa que també està físicament al parc, però que ja no està pagada, no s'autogestiona, sinó que els centres de recerca o la pròpia universitat que estan ubicats al parc, que aquests tenen accés a finançaments públics per infraestructures molt potents i molt cares, que mai seran rendibles, per exemple, una ressonància magnètica nuclear que va costar 10 milions d'euros i que va venir a inaugurar la ministra Morán, o un microscopi electrònic de 4 milions d'euros, que també és de la Universitat de Barcelona i que va venir a inaugurar el president Illa, aquestes coses ja no les comprem nosaltres, sinó que les adquireix l'entitat pública que pot tenir accés a un d'aquests actius. Pots vendre que la posaràs en un lloc on tindràs usuaris, això està obert als usuaris del parc i als de fora, però la gent que està aquí, en un lloc físic únic, pots tenir tot.

Pots tenir les coses de batalla, diguem, de més dia a dia, d'utilització per tothom, i pots tenir les coses molt específiques que utilitzaràs ja encara menys, i utilitzaran menys gent, però que estaran totes físicament ubicades allà, i aquí s'optimitza tot

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

això, no? Bé, aquesta és la part, diguéssim, que donem com a infraestructura serveis.

Després, una part molt important, la comunitat. La comunitat, una de les coses importants és connectar la gent, que la gent pugui interaccionar entre ells, això és un rol que també vull dir aquí que Biocat, una entitat que després veurem que també està al parc i que és una entitat promoguda per la Generalitat de Catalunya, ha jugat un rol molt important en el sector salut i continuarà fent-lo en el futur, i aquest tipus, i aquest tema de relació, ajuntar gent, etcètera, un lloc com el parc ho facilita molt, no?

Llavors, bé, què és el que tenim al parc? He parlat abans que tenim gairebé cent vint empreses, tres mil sis-centes persones, doncs com deia, primer tenim centres de recerca bàsiques, no? Tenim des del IRB i l'IB, que aquí estan per ordre alfabètic, que són centres de recerca on està la Generalitat de Catalunya, fan recerca, diguéssim, la més bàsica. Tenim centres de recerca vinculats al Clínic, com són Idibaps i ISGlobal, que ja fan una recerca molt més vinculada, ja més a prop de pacient, i també estan al parc, perquè, al final, tenen molta relació entre ells.

Tenim el Centre Internacional d'Anàlisi del Genoma, he dit, una infraestructura científica singular molt important en el nostre país, cofinançada al cinquanta per cent l'Estat Espanyol, cinquanta per cent Generalitat de Catalunya, i que és la genòmica i la medicina personalitzada del futur, es basa en totes els seqüenciadors i la feina que fan ells. Tenim Fraunhofer, que hem parlat abans. Tenim Sant Joan de Déu, que és una entitat que també està molt en aquest ecosistema, i ara entra al parc perquè volia estar en aquest ecosistema, perquè té col·laboracions amb l'IB, perquè té col·laboracions, etcètera, també estan aquí.

Tenim entitats sense l'any de lucre, que només tenen una oficina al parc, però volen estar al parc, doncs, un Biocat, perquè tota la seva gent amb la que es relacionen està aquí, una Catalunya Health, que és la patronal del sector, un Leitat, centre tecnològic, que tota la part de salut la té al parc, i després la Universitat de Barcelona, com he dit, té allà les infraestructures més potents, com la ressonància magnètica, el microscopi, o els serveis científics i tecnològics de la Universitat de Barcelona, que donen serveis als seus investigadors, però també a centres de recerca o a

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

empreses, i ells els hi donen serveis i tenen molta part ubicada al parc. La Fundació Bosch i Gimpera, que fa transferència, o Creatio, que treballa en medicina personalitzada.

Fitxer 8

Empreses. Aquí estan classificades per subsectors d'activitat. Després, quan parlaré d'alguns èxits, parlaré d'exemples, però perquè veieu, aquí tenim startups i *spin-off*s molt petitones que neixen al parc, creixen, i després, algun dia arriben a un nivell, per exemple, Oryzon Genomics, que avui és una empresa cotitzada, va néixer al parc, i ara ja té el seu edifici propi, i ja està en una fase determinada, o entitats com Hipra, o Reig Jofre, que tenen les seves fàbriques. Ja no han nascut mai al parc, però han vingut posteriorment, perquè volen estar en aquest ecosistema, a veure què fa l'*spin-off* de torn, què fa el centre de recerca de torn, etcètera, i estan ubicades també al parc.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

També nosaltres col·laborem molt amb –com he comentat, el futur de la salut va per teràpies avançades, va per medicina personalitzada–, *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* I això la Generalitat de Catalunya ha encarregat al Biocat que treballi en enfortir el nostre país amb això, s'ha fet una acceleradora d'empreses, i amb aquesta acceleradora d'empreses nosaltres col·laborem, i les entitats que ja estan a l'estadi de necessitar un laboratori, estan venint al parc, per exemple, Nocturna o algunes altres empreses.

I aquí està l'exemple que us volia posar, per com el parc contribueix a tot el que estem parlant. Això és una nota de premsa, nosaltres cada any fem una nota de premsa, una sobre els èxits del sector públic i una altra sobre els èxits de les entitats privades, aquí he portat el de les entitats privades de l'any 2025, i això va sortir a premsa, hem dit abans que l'any 2025 es van aixecar 517 milions d'euros d'inversió, d'aquests 517, que és un article que surt a la banda de la dreta, 230 els han aixecat empreses ubicades al parc. Per què? Perquè la gent també va a buscar projectes aquí, perquè sap un lloc on està concentrat.

I un exemple que vull posar, aquí surten les empreses que... *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Ja m'estic passant de temps,

no? Dos minuts d'aquesta *slide* i la següent... Vull posar l'exemple d'SpliceBio, una empresa que va fundar una persona que es diu Sílvia Frutos. La Sílvia Frutos va estudiar a la Universitat de Barcelona, va fer el doctorand a l'IRB, al parc científic, va marxar als Estats Units a fer un postdoc, allà va descobrir una tècnica de modificació de proteïnes, va venir a Barcelona, va demanar ficar-se al parc, li vam fer un espaiet així, ha anat creixent, creixent, i ara ha aixecat..., la ronda més important aixecada mai a l'Estat espanyol, de més de 100 milions d'euros, i ja està en fases clíniques per portar això a mercat.

O el següent exemple que portava, i amb això ja passaré, és el..., això ja són èxits del que portem d'any, o sigui, fins al juny notícies de premsa que han sortit empreses ubicades al parc, doncs Ona Therapeutics ha captat aquest primer semestre 74 milions d'euros. Ona Therapeutics va néixer a l'IRB, a l'IRB hi ha un grup, el de Salvador Aznar, que treballa amb envelliment i metàstasis, va descobrir que bloquejant uns greixos d'unes cèl·lules es pot, té a veure amb el desenvolupament de la metàstasis, va veure que això era una oportunitat que podia arribar a mercat, va demanar va crear l'spin-off, i bé, en un laboratori hi està el Salvador Aznar com a IRB, i al del front va posar-se l'empresa, i això ha anat creixent, i ja estan també en fases clíniques, no?

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

És veritat, l'última cosa que us volia comentar, el parc fa una última activitat que no és autosostenible, que no té a veure amb tot el que hem parlat abans, però està en els nostres estatuts, que és la de promoure educacions científiques dels nanos entre deu i divuit anys. Cada any passen pel parc cinc mil nanos que es posen per primera vegada la bata, estan als nostres laboratoris, etcètera. A partir dels divuit ja ho cobreix la universitat, però entre els deu i els divuit, evidentment volem que Catalunya en el futur tingui també científics suficientment bons per agafar el relleu.

I amb això sí que era tot el que us volia comentar.

El president

Moltíssimes gràcies per les seves explicacions. I ara és el torn dels grups parlamentaris i iniciarem el torn pel Grup Parlamentari que ha sol·licitat la seva compareixença, que és el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i té la paraula la diputada Sara Jaurrieta pel temps de cinc minuts.

Sara Jaurrieta Guarner

Molt bé, moltes gràcies, president. Bé, en primer lloc doncs volia donar l'enhorabona a la compareixent d'avui, a la senyora Maria Terrades, perquè ha fet una extraordinària exposició, una comunicació molt clara i una professionalitat darrere d'aquesta magnífica institució, que pràcticament ja estem al trenta aniversari, a punt l'any que ve, i, per tant, transmetre l'enhorabona pel contingut de la seva explicació i per com ha traslladat totes les idees que avui ens exposava.

El major èxit de veure aquesta institució que no té espai i que està plena, ja ho diu per si sol, i és que és un punt referencial on la gent hi vol estar acollit i que té una projecció de futur. Ens explicava els projectes de Mies, també d'economia, especialment de salut, que és el que estarà més proper. I el futur Campus del Clínic, desencallat també recentment i que representarà també una oportunitat exponencial de creixement i, a més, fet amb recursos públics, el creixement futur més proper amb l'Incasòl, que ens explicava, i com aquesta matriu, teranyina, matriu d'una immensa gama d'institucions prestigioses, fan que treballant conjuntament tingui una projecció més elevada.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Parlava d'aquesta recerca científica d'altíssim nivell, de les diferents facultats que també participen, des de la biomedicina també, biotecnologia, en fi, una quantitat indescriptible també de potencialitat i el paper que la infraestructura juga, aquests trenta-quatre mil metres quadrats, tres mil cinc-cents professionals, que permeten acompanyar –parlava de les *spin-off*–, al llarg del naixement fins que ja tenen una maduració suficient per poder créixer pel seu compte. I jo voldria destacar dues coses. Una, la col·laboració publicoprivada, la ciència i l'empresa. Aquestes empreses, més de..., pràcticament mil set-centes que ens ensenyava, noranta-quatre institucions. Des de centres de recerca, universitats, hospitals, en fi, instituts, que han aixecat en conjunt més de 500 milions d'euros aquest darrer any.

Això, poder traslladar la ciència, la recerca, al mercat i al sistema de salut, és realment una aposta pública d'èxit en la nostra societat i que això ens permetrà, i la segona cosa que volia destacar, la innovació en salut, perquè poder tenir nous medicaments ens permetrà també tractar nous i diagnosticar prèviament més i nova

tecnologia, que al final, el que volem són millors resultats en salut per millorar la qualitat de vida de les persones.

Llavors jo m'he apuntat unes preguntes a fer-li, en la mesura que pugui, doncs si pot respondre-les, perfecte, en el context en el qual ens explicava aquesta interessant exposició. Li volia preguntar sobre el repte de l'atracció de talent, de la retenció d'aquest talent. Clar, al final ens explicava la gent que marxa i que torna i que vol ubicar-se aquí, si aquesta qüestió creu que ara és un tema també a tenir present.

També li volia preguntar sobre quines línies de recerca veu amb major potencial. Suposo que hi ha molts àmbits dintre del parc i que hi ha molts àmbits que estan treballant, però si pot apuntar alguna idea d'aquestes línies de recerca potencial. També quin percentatge o quanta d'aquesta recerca arriba al mercat, arriba al sistema sanitari i de tot el que els estudiants, el que els professionals, la gent becada, que finalment pot arribar també al servei de les persones que ho necessiten.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

També li volia preguntar sobre això, les *spin-offs* que abans comentava, deu ser molt gratificant veure com una persona, dues, un petit grup de persones comencen un projecte que no saben molt bé com avançarà, però amb molta vocació, i acaba veient aquesta evolució física i que com al final volen sols. També preguntar-li sobre aquest fet de la quantitat d'empreses que ha vist amb això i la seva evolució.

I el paper de les dones, també. Si ha pogut constatar en aquests trenta anys una evolució en què el paper de la dona s'hagi pogut feminitzar i s'ha anat incorporant com a dones que fan més recerca i que, per tant, s'han obert també noves mirades necessàries, sens dubte, per poder fer una bona recerca.

I, per últim, quin àmbit pensa vostè de l'àmbit de la salut que pot tenir en els propers anys una més gran transformació o quin àmbit creu vostè que pot tenir més recorregut o més interès en l'àmbit de la recerca.

I des d'aquí, transmetre la nostra felicitació des del Grup Parlamentari Socialistes *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* i Units per Avançar, per la magnífica feina feta al llarg d'aquests trenta anys.

Moltes gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies, diputada. I té la paraula, pel Grup Parlamentari de Junts..., *(Veus de fons.)* Sí?, el senyor Castellà? Doncs el diputat senyor Castellà.

Toni Castellà i Clavé

Gràcies, president. Senyora Terrades, primer de tot agrair-li la compareixença. De fet, el primer que li diré en nom del meu grup parlamentari és el que traslladi a tot l'equip l'èxit del projecte. I això pot sonar retòric, sap que en el meu cas no li dic en termes retòrics, sinó perquè jo crec que no era evident l'èxit del Parc Científic de Barcelona, no eren evidents les dades que avui ha donat aquí i suposo que el temps ha limitat que podria donar fins i tot les dades, que crec que és una bona notícia, de sostenibilitat financera del mateix projecte en si mateix. No era evident.

El Parc Científic neix en un moment en el qual es comença a consolidar el model de recerca que ens ha donat èxit en aquest país i que es va mantenint aquest model o la filosofia del model, vostè n'ha fet alguns trets, aquell model de, intentem captar talent al màxim possible, retenir-lo. No tenim les competències, per tant establim contenidors prou potents i captem el diner del món. I això vol dir flexibilitat, massa vegades fora de la rigidesa de l'Administració pública. Però això no era evident, perquè neix en aquesta voluntat. I, deixi'm que li faci un comentari en el qual no li demano cap comentari a vostè perquè no hi correspon, eh?, que és el fet que, recordo, un segon tripartit ens ho va portar al límit de la fallida del Parc.

I això era greu com a sistema i, de fet, i ara no ho diré políticament, sinó..., va haver un equip tècnic molt potent que hi creia molt en el projecte, i que això va fer que quan es va començar a posar en dubte fos una realitat el treure cap en tot això.

És una història d'èxit que ens acompanya en un moment que el repte, i vostè l'ha dit, és immens a nivell del país, és a dir, curiosament, probablement som el país del sud d'Europa que genera més coneixement, per tant, estem en condicions, o hauríem de, en aquest moment ja, probablement, de tenir un sistema econòmic molt més de valor afegit del que tenim i, pel que sigui, ens costa i anem lents en això. I no és evident, perquè jo sempre dic, un sistema de recerca, si tens diners i idees endreçades és relativament fàcil de construir-lo; un sistema de transferència i innovació no és tan evident. I en aquest sentit, crec que és molt interessant el model

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

de parc que ha aconseguit ni ser container i prou, ni ser generador de, sinó que és una mica tot i que junta tot l'ecosistema.

I, per tant, aquí li vaig a preguntes sobre la seva opinió personal, vaig de país al concret. És a dir, en un moment en el qual hem de fer això, és a dir, el parc ha excel·lit en el que és *push*, a l'hora de transferir. En el *pool* que tenim elements importants probablement hauríem d'incrementar més la capacitat. No parlo també del parc, sinó del sistema en general. Què creu que és el que ens falta més escalar? És a dir, tenim prou sistema de finançament alternatiu al bancari? Algunes vegades s'havia parlat de generar *endowments* potents. Això seria una línia o no?

Necessitem..., tenim molt talent en recerca, hauríem de començar a pensar en crear programes de talent amb KTT i si això és estratègic o no? En línia amb això, faci'm, res, en una frase, eh?, balanç..., he mirat algun número i crec que són interessants, el Health Booster, l'acord que es va fer amb Barcelona, creu que és una línia? No? Diria que va acabar l'any passat, no?, si això és replicable o escalable, més que replicable, escalable.

Després, respecte a la UB, el Parc Científic –ja sé que té relació amb la Bosch i Gimpera–, hauríem de concentrar més en què centralitzar més o la transferència, en aquest cas és àmbit salut, o és suficient? Després cada departament fins i tot, pot ser les seves policies de transferència. Això hauríem d'intentar optimitzar-ho més? Els models anglosaxons, al final centralitzen totalment, eh?, o probablement no.

I, finalment, una reflexió sobre si creu que hauríem encara de fer més feina parlamentària, perquè al final és parlamentària, no tan governamental, més parlamentària respecte a intentar, no sé si és la llei de la ciència, miri què li dic, ja no sé on ho hem de posar, perquè la maquinària, maquinària de l'Administració entengui el model i sigui més flexible. En termes, ho sap perfectament, parlo de quina és la filosofia de governança, la filosofia d'intervenció *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* de la Generalitat quan actua en decisions que necessiten molt de la col·laboració publicoprivada i de la flexibilitat.

I crec que amb la llei de la ciència es va fer un esforç col·lectiu en aquest permanent, el que passa és que després, a l'hora de la veritat i la seva aplicació,...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Fitxer 9

crec que seguim tenint problemes i probablement no sé quin acord hauríem de fer, perquè fins i tot el que fem en el legislatiu i, a més, acordat per totes les formacions polítiques, això tingui efectivitat després. En tot cas, li reitero les felicitacions a tot l'equip, perquè és una història d'èxit i reconec que hi ha hagut molta gent que ha picat molta pedra perquè això fos possible.

El president

Moltes gràcies, diputat. I té la paraula el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, el diputat Carles Campuzano.

Carles Campuzano i Canadés

Gràcies, senyor president. Agrair també la compareixença de la senyora Terrades i de l'equip que l'acompanya, el vicerector de Recerca de la Universitat de Barcelona. Efectivament, com han dit els portaveus que m'han precedit, ha fet una intervenció clara, estimulant, positiva i li agraïm. Li donem, òbviament, l'enhorabona per la història d'èxit que és el Parc Científic de Barcelona i pel projecte ambiciós que està en marxa i que, sens dubte, és un dels projectes grans en infraestructures que aquest país està en aquests moments activant.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Recordar que, efectivament, si tenim èxit en la política de recerca, i singularment en la política de recerca en l'àmbit de la salut, té a veure amb una política mantinguda de manera molt estable en aquests darrers vint-i-sis anys. Durant aquests darrers vint-i-cinc, vint-i-sis anys han passat moltes coses, hi han hagut governs de sensibilitats polítiques clarament diferents, però justament una de les polítiques més sòlides, més basada en un concert, ha estat la política de recerca. I quan els consensos funcionen i quan l'estabilitat acompanya les polítiques en àmbits com els de la recerca, l'èxit es garanteix. I, per tant, aquest és un primer missatge que crec que en el Parlament hem de destacar, que és la importància del consens polític i la importància de l'estabilitat en les polítiques.

Crec que tots compartim també el diagnòstic de les fortaleses que té el nostre sistema de recerca en l'àmbit de la salut, i els informes anuals de Biocat en són l'exponent molt més clar, o les referències que feia vostè a la captació de recursos

en l'àmbit empresarial, on més de la meitat d'aquests, gairebé la meitat d'aquests 500 milions d'euros han estat captats per empreses vinculades al Parc Científic de Barcelona. I, per tant, vaja, n'estem contents.

Però bé, des d'aquesta satisfacció jo li vull plantejar fonamentalment dues qüestions. Una me l'ha suggerit indirectament el senyor Castellà amb la seva intervenció, perquè hi parlo de memòria, però els problemes dels parcs científics no va ser només el Parc Científic de Barcelona, sinó que el conjunt de parcs científics d'Espanya van tindre molts problemes. Vam fer una inversió, va fer el govern, els governs de l'època van fer inversions molt rellevants en infraestructures científiques, i amb l'arribada de la gran recessió resulta que aquelles infraestructures, que tenien unes expectatives d'ocupació no es van produir.

I estem en un escenari, i és per això dic que el senyor Castellà m'ho ha suggerit, en el què anem a fer una inversió molt rellevant en infraestructura, que després haurem de capitalitzar amb presència d'empreses, centres de... Que això no dependrà tant de la inversió, diguéssim, en els capítols 6 o 7 corresponents de les administracions, sinó que correspondrà al dinamisme de l'economia, de la societat, etcètera, i no podem preveure tampoc en els propers anys l'economia espanyola, catalana, continuïn creixent. Bé, sobre aquest escenari, què podem fer per evitar els problemes que vam tindre amb els parcs científics fa ja uns quants anys? I si aquest escenari, si vostès diuen, escolta, anem a créixer perquè no hi cabem, potser hi cabrem, però hem de saber si la infraestructura que anem a fer la podem, efectivament, omplir del contingut que necessita per ser viable. Em sembla rellevant perquè, a més a més, no estem sols a Europa, estem competint amb altres territoris europeus en aquest camp.

I la segona cosa, que crec que és molt present en tots els debats en aquesta comissió, posem l'accent que tenim en aquest bon sistema de recerca. En l'àmbit de salut, jo crec que també diem, escolta, i estem sent capaços de transferir el coneixement dels centres de recerca cap a l'àmbit empresarial, cap a l'àmbit de la innovació, de la creació d'empreses, de la creació de productes, però tenim colls d'ampolla. I vostè mateix els apuntava, escolta, com fem que les empreses puguin

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

créixer més i que els *spin-offs* arrenquin ràpidament, com poden guanyar volum, com som capaços de retenir el talent.

Aquí hem tingut compareixences de joves professionals que tenen la sensació que no els cuidem prou i no poden considerar les seves carreres a Catalunya i segurament en la recerca més puntera continuen tenint un problema de crear més innovació, més transferència de coneixement. I jo almenys, i el senyor Castellà també ho deia en la part final de la intervenció, aquests colls d'ampolla que expliquen per què no acabem d'aprofitar aquest potencial, on els tenim situats? Els tenim situats en un problema d'accés a finançament?, els tenim situats en un problema d'aplicació de la norma per part de les administracions públiques?, els tenim situats en la pròpia regulació de la Llei de la Ciència, que pretenia superar aquests problemes? Els tenim situats en l'ambient cultural del país?, on els tenim situats?

Perquè si no anem, jo almenys en el temps que porto en aquesta comissió és un discurs que és recurrent, però jo almenys no soc capaç d'identificar exactament quins són els colls d'ampolla que hauríem d'abordar. Sé que la pregunta va més enllà del que ens ha explicat la senyora Terrades, però les feines d'aquesta comissió crec que li demanen.

I de nou, agrair-li la seva intervenció.

Moltes gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies, diputat. I és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i té la paraula la seva diputada Míriam Casanova.

Míriam Casanova Domènech

Moltes gràcies, president. També, en primer lloc, voldria agrair a la senyora Terrades, com a directora del Parc Científic de Barcelona, la seva compareixença avui en la comissió i dir que és obligatòria la visita al parc, no només cap als diputats, perquè realment ajuda a entendre la importància de l'activitat que es desenvolupa en el parc científic i, fins i tot, m'atreviria a dir que faria falta més jornades obertes de cara, sobretot, als joves, perquè les escoles i instituts animar-los cap al camí de la recerca i la importància que té.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Des del Partit Popular, també el que volem és posar en valor l'activitat que fa el parc, perquè és realment una infraestructura clau en recerca i innovació, perquè aconsegueix fer de pont entre el món de la recerca i el teixit empresarial. I, per tant, conviuen, com vostè deia, els centres de recerca, els laboratoris, els hospitals, les empreses, els *spin-offs*, les startups... I també aprofitar, encara que no hem arribat als trenta anys, però per felicitar-la de forma personal a vostè pels èxits i el punt en què ens troba el Parc Científic de Barcelona i ser una infraestructura de referència, sobretot, en biotecnologia, en biomedicina i en les ciències de la salut.

Només voldríem fer-li dues preguntes. La primera, vostè parlava una miqueta de l'impacte econòmic que tenia, tant l'àmbit del sector salut i, específicament, el parc científic, quan ha parlat dels 230 milions d'inversió privada que ha aconseguit aixecar el parc en el 2025. Però voldríem, si tenen més dades quant a l'impacte econòmic i social que arriba a tenir realment per les empreses, i, en definitiva, per la societat catalana. És a dir, si ens pot donar una miqueta més d'informació quant al nombre de noves empreses, de startups, de *spin-offs* o també d'empreses de *scale-up*. Com també parlava de les inversions, però doncs quina ocupació han aconseguit generar, quins beneficis han reportat a nivell més social.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

És a dir, si té algunes dades més quant a l'impacte social i econòmic, que ja entenem que és de gran magnitud per les seves pròpies característiques del parc, perquè al final, es basa en una proximitat on tots els agents comparteixen espais i, per tant, facilita la col·laboració i el desenvolupament al final de projectes conjunts. I també el fet, com vostè deia, aquest accés a la maquinària, a equips d'última generació de laboratori, de serveis especialitzats, que també acceleren els processos d'innovació.

Vostè comentava que realment ja portem en aquests darrers anys que ja no hi ha espai disponible en el parc. Per tant, ens ha explicat que realment ara hi ha projectes per aconseguir créixer, fer créixer el parc. Ens parlava, si no ho ha fet, de la rehabilitació de l'edifici CUB, però també ens parlava especialment de la construcció de l'edifici Mies. Però, en qualsevol cas, clar, sembla que es fa difícil continuar ampliant l'activitat del parc i és el moment, ja que és un èxit.

I aquí va la segona pregunta. És plantejar-nos com podem, d'alguna manera, estendre o generalitzar aquest model d'èxit del parc científic cap al conjunt de

Catalunya. A nosaltres també ens preocupa una miqueta aquesta situació paradoxal que es produeix a Catalunya, pel fet de ser la regió espanyola i una de les regions del sud més potents en recerca i que, al mateix temps hi hagi, com ens deia el senyor Campuzano, aquest coll d'ampolla històric en què, a l'hora de transformar aquest coneixement en patents i en productes del mercat. I, en aquest sentit, creiem que a Catalunya tradicionalment hi ha dos grans reptes, i és que, per una banda el sistema universitari ha valorat i ha premiat molt més la publicació d'articles científics, els *papers*, en revistes d'alt impacte, en comptes, al final, de crear una *spin-off* o el registre d'una patent.

I, per un altre costat, el teixit empresarial català està format majoritàriament per petites i mitjanes empreses, i que sovint no disposen del múscul financer o de la capacitat tecnològica per absorbir ciència bàsica i assumir també el risc econòmic que comporta. Per això li voldríem preguntar, conèixer la seva opinió, de veure si considera que és adequat, d'alguna manera, replicar la fórmula del Parc Científic de Barcelona o semblants, de cooperació publicoprivada per descentralitzar infraestructures claus i connectar el teixit universitari regional amb el sector empresarial a tota Catalunya.

Moltes gràcies.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

El president

Moltíssimes gràcies, diputada. S'han excusat de VOX, de Comuns i de la CUP, i del Grup Mixt no hi ha ningú. Per tant, ja seria el torn per deu minuts per contestar a les qüestions plantejades per... *(Remor de veus.)* Ja sé que deu minuts és molt complicat, però...

Maria Terrades Palomar (directora general del Parc Científic de Barcelona)

Arribarà fins on arribi, perquè... Vaig per ordre i intentaré anar molt, molt ràpida.

El president

Doncs té la paraula.

Maria Terrades Palomar (directora general del Parc Científic de Barcelona)

A veure, repte i atracció de talent. Ho estem fent. Penso que en el sector salut Catalunya és referència i, per tant, la gent vol venir aquí. El talent es mou perquè li interessen els projectes i quan hi ha molts projectes la gent es vol moure. Per tant, ho estem veient al parc d'empreses que venen, com atrauen i hi ha empreses que estan posant la seu a Barcelona perquè els és més fàcil atraure talent aquí a Barcelona que si posen la seu a Manchester. Per tant, també ens ajuda la ciutat.

Retenció. Per la privada no hi ha problema. La privada posarà el preu que toqui i tal. Tenim un problema a la pública. La gent què busca? La gent es mou per projectes, però clar, arriba un moment que la gent té famílies i ha d'estabilitzar-se. Per tant, hem d'aconseguir, la Llei de la Ciència, aquestes coses van ajudant, però hem d'aconseguir que, al final, als llocs públics la gent tingui una certa estabilitat i també un sou que sigui raonable per tota la formació que té. Repeteixo, el talent normalment, el primer motiu de moure's no és el sou, però al final tothom ha de viure i hi ha competència. Però tenim aquesta sort, que estem atraient molt talent.

Sectors en els que estarem... Hi ha una cosa molt important, que és teràpies avançades. Teràpies avançades és un sector que és emergent. Com deia i això copio el Robert Fabregat, de Biocat, aquí ja no estem fent l'esforç de posar-nos a arribar al nivell d'on estan els millors, sinó que podem anar al davant, perquè s'està treballant bé i tenim els ingredients. Per tant, jo crec que teràpies avançades és un dels sectors i després hi ha sectors tradicionals amb els que són molt bons, el càncer és un d'ells, diabetis, etcètera, però penso que tenim una oportunitat important amb el tema de les teràpies avançades.

Què és el que arriba al mercat? Al final, com s'ha dit ja també en diverses... Penso que és una història, quan es va començar amb els parcs, a crear els centres de recerca, tot això, teníem una indústria farmacèutica que estava de baixa, teníem un sector fàrmac que venia de la química i havia de canviar, vam començar per la recerca, i portem ja molts anys. La recerca ja està aquí. Llavors, portem menys temps fent transferència. Ja estem veient la segona... Ja nosaltres hem vist al parc uns emprenedors que han creat una empresa, l'han venut i ja van muntant la segona, i la segona està sent un èxit. O sigui, que ja comencem a tenir *spin-off*, startup que no en teníem.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

D'acord amb el que heu dit, no podem continuar la gent avaluant-la per *papers* publicats, que està molt bé, però posem èmfasi en altres formes de captar talent, de creació d'empresa. Llavors, per una banda, transferència, tenim... –vaig barrejant coses per poder contestar el més possible junt–, jo crec que les primeres tandes de creació d'empresa ja estan fent-se, vull dir, ja tenim certes iniciatives on el sector públic està posant una mica de diners. Això ja... Tenim el repte amb la fase següent, quan ja les empreses necessiten molts diners i llavors, bé, o necessiten sortir a mercat, necessiten vendre producte, llavors, jo crec que de cara al sector públic, les iniciatives...

Fitxer 10

han d'anar... Jo crec que a vegades és difícil, i més per vosaltres, això de donar una miqueta aquí, una miqueta aquí, una miqueta aquí per quedar bé, jo crec que està bé fer..., ara toca fer apostes fortes i apostar per poques coses i en quantitats importants, perquè això de les miquetes ja ho tenim. Si volem arribar més lluny, necessitem aposta forta per coses que valguin la pena i ser valents si quedem malament amb una altra i això, jo crec que és el que necessitem.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

La dona, bé, s'ha avançat, queda molt per fer. Si mireu els centres de recerca, quants tenen dones a primer nivell? Poques. Amb nivell baix, moltes. Bé, crec que també la llei de la ciència, amb començar a no penalitzar una persona perquè que agafi els anys més productius estiguis de baixa maternal i perdis el tren, aquestes coses ajuden, no?, però ens queda molt camí amb la dona, sobretot en l'àmbit públic, jo diria i en el nivell alt. I, com sempre, amb la dona passa per conciliació, passa per no penalitzar perquè et dediquis a la maternitat, perquè al final continua passant.

Aquí tinc una lletra, però que no m'entenc la lletra, però bé, passo a la següent perquè en comptes de..., en el tema que comentava per aquí, el tema de la innovació una altra vegada, no?, com comentava, iniciatives, com comentaves a Barcelona, Health Boosters, una iniciativa que es va fer al Parc però amb ajut de l'Ajuntament de Barcelona, han sortit Ona Therapeutics i Deepull han sortit d'allà, per tant, aquestes iniciatives molt benvingudes. Ara, el parc en aquest moment, com no té espai no està fent cap acceleradora estable, quan tinguem una mica més d'espai ho

farem. Sí que està posant l'acceleradora de teràpies avançades, que lidera la Generalitat, per tant, crec que aquestes iniciatives són molt bones.

I el que ens falta és això, ja s'estan fent iniciatives a nivell públic, com per exemple també la Generalitat ha creat un fons amb el que ja no només es donen préstecs, sinó que es fa inversió en empreses que després es podrà recuperar els diners de la inversió, aquestes alternatives són bones. I intentar estar a prop que, per exemple, nosaltres tenim al parc una empresa molt que ha sigut molt exitosa, va néixer al parc i es va vendre per 150 milions d'euros a Qiagen. Va néixer el 2009, Stat Diagnòstica, i es va vendre a Qiagen el 2015 per 150 milions, o sigui, el repte, que el proper que necessiti 150 milions no es vengui a un estranger, sinó que hi hagi una empresa..., per tant, també ajudar a les empreses.

O sigui, no tenir tant..., jo crec que ara ja estem en el nivell que no només cal crear *spin-off*s, sinó ajudar les entitats que ja estan instal·lades i tenen un volum, a jugar aquest paper de l'empresa farma nostra gran pot ajudar a que l'empresa petita o aquest nivell, perquè necessitem el salt d'escala, ara estem en la part de salt d'escala.

Després, el tema a nivell parlamentari, el tema de la flexibilitat, importantíssim i amb el més «*tonto*». Moltes coses passen, és veritat, la llei de la ciència ha flexibilitzat moltes coses, però, per exemple, tenim un irradiador que ha costat uns..., no sé quants diners, parat al Parc, des de fa no sé quant, que és de l'Institut de Ciències del Cosmos, perquè està pendent de l'autorització de la Generalitat, que és un tràmit administratiu, perquè passa per..., jo entenc que és una instal·lació, és un equip radioactiu i tal, però això bé, els CCIT, la universitat ho aguantarà, però una empresa privada quan li passen aquestes coses no ho aguanta. O sigui, tot el que siguin autoritzacions que han que passar per la Generalitat, moltes empreses és que es moren pel camí, perquè no poden aguantar estar parades esperant una autorització de no sé què.

I també està passant que tot el tema de fases clíniques de coses i tal, quan es tornen molt complicades, jo tinc empreses del Parc que estan fent coses als Estats Units o a la Xina per no fer-les a Europa. Ja no parlo de Catalunya, parlo d'Europa. S'estan fent coses a fora perquè aquí és tan lent que estem competint, ja no competim, ara

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

ja no volem ser líders a nivell europeu, tots els europeus estem competint amb Estats Units i amb la Xina. Com nosaltres no treballem perquè Europa treballi com a un i això, doncs crec que no ho aconseguirem. Per tant, l'agilitat i la rapidesa és molt important i ho hem d'aconseguir.

I això, vaig a dir una cosa molt políticament incorrecta, però ja que estic aquí la dic, que quan hi ha coses que són bones i són bones per la gent i pel país, si us plau, la proposi qui la proposi, doneu-li suport, simplement això.

Després, el tema del risc i del parc i tal. Històries dels parcs. En un moment determinat es van fer ajudes a parcs a tot arreu. No és el mateix un parc a Barcelona en salut que un parc a Guadalajara, que ha de..., i no anar tan lluny, a Lleida, que potser l'objectiu és més promoure la descentralització, la descentralització de la nostra economia o tal. Per tant, hi ha coses que poden ser autosostenibles, com un parc científic de Barcelona, de l'àmbit de salut a la ciutat de Barcelona, que si va passar per tants problemes al començament era perquè, primer, estava començant i després, perquè són uns préstecs a deu anys, quan tu recuperes la inversió en un edifici a cinquanta, estava tot mal fet d'entrada i també necessitava una maduració.

Però jo crec que hem de distingir molt clar quan una cosa es fa per una acció política que es vol donar activitat econòmica o de la que sigui en un lloc, que això necessitaràs diner públic sí o sí, o altres coses que, escolta, podem muntar un model publicoprivat que funcioni. I en aquest cas de l'Incasòl, del creixement del parc, jo diria, a veure, el risc zero no existeix mai, però tenim ja, o sigui, el que lloga l'edifici del Mies és la Universitat de Barcelona, que paga un préstec a trenta anys, que retorna això, i és la universitat la que ja tenim els clients, IBEC i Fraunhofer i la pròpia universitat, que ocupa aquest espai. Per tant, jo crec que estem ja en un model que el risc és molt baix, perquè tenim el client, i que l'activitat baixi, jo crec que estem en un volum en el sector salut.

I després, per què el sector salut ha agafat aquesta embranzida tan forta des de la pandèmia? Per dues coses. El sector públic ha vist que la pandèmia, que la salut de les persones és molt important i que no podem tenir la salut que ens la fabriquen els xinesos. Però després també ha vist que el sector econòmic, que quan tot va parar, a Barcelona ens vam situar en un vint-i-cinc per cent d'atur, i estàvem intentant

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

aixecar el Barcelona Health Booster, i l'Ajuntament ens va dir, ostres, això que m'estàveu explicant, ara ho volem fer, perquè ens hem quedat, no hi ha turistes, no hi ha res, i de sobte el sector salut continua, i nosaltres no vam tancar ni un dia.

I els privats, els que es dedicaven a la immobiliària de fer oficines, van dir, ostres, totes les nostres oficines buides, la gent a casa, i jo tinc problemes a cobrar, el Parc va cobrar els lloguers tots els mesos perquè el laboratori es trepitja, i tots els privats estan fent ara laboratoris. Per tant, jo crec que el sector salut és un sector molt estable, risc zero no existeix, però no crec que sigui un problema per preocupar-nos.

I què més em queda? Generalitzar el model d'èxit en altres..., jo crec que si tenim un sector potent, que sabem que aquest sector té massa crítica, és un molt bon model. Una altra cosa és fer una infraestructura de cent mil metres quadrats, quan tenim tres empresetes i un grup de recerca. I bé, bàsicament...

El president

Moltíssimes gràcies. En nom de tots els parlamentaris agrair-li la seva compareixença i quedem a la seva disposició.

No havent més punts de l'hora del dia, aixecaríem la sessió, però pregaria si la Mesa i els portaveus poden parlar dos minuts, aniria força bé.

Aixequem la sessió, doncs.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT